

เรียงความ

เนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ

ประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๓

ฉบับที่ได้ รับรางวัล

ของ

กรมโฆษณาการ

สารบัญ

๑. คำนำ หน้า ๓
๒. ประกาศ เรื่องการประกวดเรียงความเนื่อง
ในงานฉลองรัฐธรรมนูญ สำหรับชั้นมัธยม
ศึกษาและเตรียมอุดม กับ สำหรับชั้นอุดม
ศึกษา ประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๓ ,, ๓
๓. ประกาศ เรื่องการประกวดเรียงความเนื่อง
ในงานฉลองรัฐธรรมนูญ ประจำปีพุทธ
ศักราช ๒๔๘๓ ,, ๑๐
๔. ประกาศ เรื่องเตือนให้ส่งประกวดเรียง
ความเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ ประ
จำพุทธศักราช ๒๔๘๓ ,, ๓๒
๕. ประกาศ เรื่องตั้งกรรมการตรวจพิจารณา
ประกวดเรียงความ เนื่องในงานฉลองรัฐ
ธรรมนูญ ประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๓ ,, ๓๓
๖. ประกาศ เรื่องผลการพิจารณาตัดสินประ
กวดเรียงความเนื่องในงานฉลองรัฐธรม
นูญ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ,, ๑๖

๗. หนังสือประธานกรรมการตรวจพิจารณาตัดสินการประกวดเรียงความเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๔๗๓ แจ่มชัดของการตรวจพิจารณาตัดสินเรียงความ ,, ๓๗
๘. เรียงความ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม เรื่อง “ รัฐนิยมส่งเสริมอารยธรรมของชาติไทยอย่างไร ? ” ฉบับได้รับรางวัล ,, ๒๔
๙. เรียงความ สำหรับชั้นอุดมศึกษา เรื่อง “ รัฐบาลในระบบรัฐธรรมนูญ ได้ส่งเสริมการอาชีพของชาวไทยอย่างไร ? ” ฉบับได้รับรางวัล ,, ๔๘

คำนำ

เนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๓ อันเป็นการฉลองของรอบวาระที่ ๘ นี้ กรมโฆษณาการได้จัดให้มีการประกวดเรียงความ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม กับสำหรับชั้นอุดมศึกษา โดยกำหนดหัวข้อเรื่องตามลำดับว่า “รัฐนิยมส่งเสริมอารยธรรมของชาติไทยอย่างไร?” กับ “รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้ส่งเสริมการอาชีพของชาวไทยอย่างไร?” พร้อมกับกำหนดอัตรารางวัลสำหรับชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดมไว้เป็นจำนวนเงิน ๓๐๐ บาท และสำหรับชั้นอุดมศึกษาเป็นจำนวนเงิน ๓๐๐ บาท นั้น ปรากฏผลจากการพิจารณาตัดสินของกรรมการตรวจพิจารณาตัดสินเรียงความว่า นางสาวบุญเจือ มิ่งขวัญ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนศึกษานารี เป็นผู้ได้รับรางวัลสำหรับเรียงความประเภทมัธยมศึกษาและ

เตรียมอุดม และนายดัมบุญ ณ เชียงใหม่ นักศึกษา
ชั้นปริญญาตรีปีที่ ๓ แห่งมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์
และการเมือง เป็นผู้ได้รับรางวัลสำหรับเรียงความ
ประเภทอุดมศึกษา

กรมโฆษณาการจึงได้จัดพิมพ์เรียงความด้านวนที่
ได้รับรางวัลทั้ง ๒ ฉบับ^{๕๕}นี้ขึ้นเผยแพร่เป็นอนุสรณ์ใน
งานฉลองรัฐธรรมนูญประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๓
หวังว่า หนังสือเล่มนี้จะอำนวยประโยชน์แก่ผู้ได้รับ
และได้อ่านตามสมควร.

กรมโฆษณาการ

๘ ธันวาคม ๒๔๘๓.

ประกาศ

เรื่อง การประกวดเรียงความเนื่องในงาน
ฉลองรัฐธรรมนูญ สำหรับชั้นมัธยมศึกษา
และเตรียมอุดม กับสำหรับชั้นอุดมศึกษา
ประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๓

ตามที่กรมโฆษณาการได้จัดให้มีการประกวด
เรียงความสำหรับชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดมกับ
สำหรับชั้นอุดมศึกษา เริ่มแต่ พ.ศ. ๒๔๘๑ เป็น
ต้นมาทุกปี เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ได้มีการพิจารณา
ตรวจค้นความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ เท่า
ที่รัฐบาลได้จัดทำไปแล้ว เพื่อนำมาซึ่งความพากพม
ใจในสังคมนวม และเป็นการกระตุ้นเตือนพี่น้องร่วมชาติ
ให้บังเกิดความนิยมเต็มได้ในระบอบรัฐธรรมนูญยิ่ง
ขึ้นพร้อมกับความกระตือรือร้นในอันที่จะร่วมมือกับ
รัฐบาลในการสร้างประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง ตาม
หลัก ๖ ประการ อันเป็นวัตถุประสงค์แห่งการสถา
ปนาระบอบรัฐธรรมนูญขึ้นในประเทศเรา และ

ปรากฏว่าได้มีนักเรียนและนักศึกษานิยมตั้งเรียงความ
เข้าประกวดเป็นจำนวนมากทุกปีมา ฉะนั้นในงาน
ฉลองรัฐธรรมนูญปีนี้ กรมโฆษณาการจึงได้ตกลง
จัดให้มีการประกวดเรียงความสำหรับชั้นมัธยมศึกษา
และเตรียมอุดม กับสำหรับชั้นอุดมศึกษาอีกเช่นเดียวกับ
ปีที่แล้ว โดยกำหนดระเบียบการประกวดไว้ดัง
ต่อไปนี้

๑. การประกวดเรียงความนี้ ให้เรียกว่า “การ
ประกวดเรียงความเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ
สำหรับชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม กับสำหรับ
ชั้นอุดมศึกษา ประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๓”

๒. ให้ยกเด็กประกาศเรื่องการประกวดเรียงความ
เนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญสำหรับชั้นมัธยมศึกษา
และเตรียมอุดม กับสำหรับชั้นอุดมศึกษา ประจำปี
พุทธศักราช ๒๔๘๒ ของกรมโฆษณาการ ลงวันที่ ๑๘
สิงหาคม ๒๔๘๒ และให้ใช้ประกาศฉบับนี้แทน

๓. การประกวดแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

ก) ประเภทมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม

ข) ประเภทอุดมศึกษา

๔. การประกวดทั้ง ๒ ประเภท เปิดโอกาสให้นักเรียน และนักศึกษาทั่วไปในประเภทนั้นๆ ผู้มีสัญชาติไทยและกำลังเข้าเรียนศึกษาอยู่เข้าประกวดได้ โดยมีหนังสือรับรองของหัวหน้าศึกษาศถานนั้นๆ หรือผู้แทน แสดงว่า

ก) ในวันยื่นเรียงความเข้าประกวด ผู้เข้าประกวดได้เป็นนักเรียนหรือนักศึกษาที่กำลังเข้าเรียนศึกษาอยู่ในสถานศึกษานั้นจริง

ข) ผู้เข้าประกวดได้แต่งเรียงความนั้นด้วยตนเอง

หนังสือรับรองดังกล่าวนี้ ผู้เข้าประกวดต้องจัดส่งมายังกรมโฆษณาการ พร้อมกับเรื่องเรียงความที่แต่งเข้าประกวด

๕. กรมโฆษณาการจะได้ตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อตรวจพิจารณาตัดสินว่า เรียงความที่ส่งเข้า

ประกวดระดับดีเยี่ยมสมควรที่ผู้แต่งจะได้รับรางวัล
และเพื่อกรมโฆษณาการจะได้พิมพ์ขึ้นแจกจ่ายให้แพร่
หลายเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช
๒๔๘๓ ดิถีที่ธีรของเรียงความที่ส่งเข้าประกวดทุก
ระดับเป็นของกรมโฆษณาการ

๖. คำตัดสินของคณะกรรมการดังกล่าวแต่เป็น
อันเด็ดขาด จะอุทธรณ์ต่อไปไม่ได้

อนึ่ง คณะกรรมการดังกล่าวซึ่งวินิจฉัยที่จะกำหนด
การจ่ายรางวัลเงิน โดยตกลงต่ำกว่าอัตราที่วางไว้
หรืองดเว้นการจ่ายรางวัลเงิน เนื่องจากเรียงความ
ที่ส่งเข้าประกวด ไม่อยู่ในขนาดดีเยี่ยม หรือไม่
อยู่ในขนาดที่พึงได้รับรางวัล

๗. รางวัลที่จะให้ขึ้นกำหนดอัตราดังนี้

ก) สำหรับชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม
เงิน ๑๐๐ บาท

ข) สำหรับชั้นอุดมศึกษา เงิน ๓๐๐ บาท
รางวัลดังกล่าวนี้ กรมโฆษณาการจะได้เชิญ

ผู้ที่ชนะการประกวดไปรับในระหว่างงานฉลองรัฐ
 ธรรมนุญ ในวันและเวลาดาตามที่จะได้กำหนดนัดให้
 ทราบ

นอกจากรางวัลเงินแล้ว กรม โฆษณาการจะจัด
 ดมุดเอกสารต่าง ๆ ของกรมหนึ่งชุด ให้เป็นรางวัล
 ตอบแทนความอดุคสำหะแก่ผู้ตั้งเรียงความเข้าประกวด
 ทุกคนที่คณะกรรมการได้พิจารณาเห็นสมควร

๘. สำหรับการประกวดเรียงความเนื่องในงาน
 ฉลองรัฐธรรมนุญ ประจำปี พ.ศ. ๒๔๘๓ นี้ กรม
 โฆษณาการกำหนดหัวข้อเรื่อง ดังต่อไปนี้

ก) สำหรับชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม
 เรื่อง “ รัฐนิยมส่งเสริมอารยธรรมของชาติไทย
 อย่างไร ? ”

ข) สำหรับชั้นอุดมศึกษา
 เรื่อง “ รัฐบาลในระบบอบรัฐธรรมนุญได้ส่งเสริม
 การอาชีพของชาวไทยอย่างไร ? ”

กำหนดความเรียงไม่เกิน ๑๕ หน้ากระดาษฟุตส์-
 เกปป์ หรือกระดาษพิมพ์สำหรับชั้นมัธยมศึกษาและ
 เตรียมอุดม และไม่เกิน ๒๕ หน้ากระดาษฟุตส์เกปป์
 หรือกระดาษพิมพ์สำหรับชั้นอุดมศึกษา ความเรียงนั้น
 จะเป็นตัวพิมพ์ ตัดหรือเขียนด้วยหมึกให้อ่านได้ง่ายชัด
 เจนก็ได้ โดยเขียนหรือพิมพ์เว้นบรรทัด และให้เขียน
 หรือพิมพ์ลงในด้านหน้าเพียงด้านเดียว

ผู้ส่งเรียงความเข้าประกวดทุกคนจะต้องแจ้งนาม-
 รัง นามสกุล อายุ ตำบลที่อยู่ สถานศึกษา และ
 ชั้นของการศึกษามาโดยชัดแจ้ง ทั้ง เพื่อความสะดวก
 ในการติดต่อ

๘. ให้ผู้เข้าประกวดทั้ง ๒ ประเภท ส่งประกวด
 เรียงความตามหัวข้อเรื่องประจำประเภทของตนให้ถึง
 เตาอนุการกรมโฆษณาการภายในวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน
 ศกน

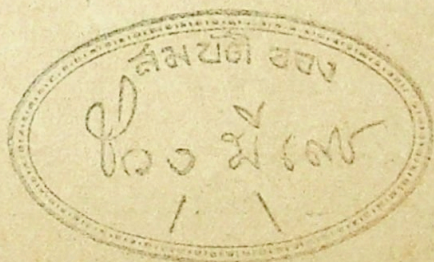
ผู้ที่จะส่งทางไปรษณีย์ให้ลงทะเบียนด้วย ส่วนผู้
 ที่จะมาส่งด้วยตนเองที่กรมโฆษณาการนั้น เจ้าหน้าที่

จะได้ออกไปรับให้

๓๐. เรื่องความนับัดซึ่งผู้ส่งเข้าประกวดมิได้
ปฏิบัติตามระเบียบการแห่งประกาศฉบับนี้ กรม
โฆษณาการจะไม่รับไว้พิจารณา

กรมโฆษณาการ

๕ กันยายน ๒๔๗๓

ประกาศ

เรื่อง การประกวดเรียงความเนื่องในงาน
ฉลองรัฐธรรมนูญประจำปี พุทธศักราช ๒๔๘๓

ด้วยกรมโฆษณาการได้จัดให้มีการประกวดเรียง
ความเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดมกับสำหรับนักศึกษาชั้น
อุดมศึกษา ประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๓ ในหัวข้อ
เรื่องดังต่อไปนี้

ก. สำหรับชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม
เรื่อง “รัฐนิยมส่งเสริมอารยธรรมของชาติไทยอย่าง
ไร?” รางวัลเงิน ๓๐๐ บาท

ข. สำหรับชั้นอุดมศึกษา
เรื่อง “รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้ส่งเสริม
การอาชีพของชาติไทยอย่างไร?” รางวัลเงิน ๓๐๐ บาท
ผู้ที่ส่งเรียงความเข้าประกวดได้ต้องเป็นผู้ที่มี
สัญชาติไทยและกำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่โดยมีหนังสือ
รับรองของหัวหน้าสถานศึกษาชั้นๆ หรือผู้แทน กำ-

หนดความเรียงไม่เกิน ๓๕ หน้ากระดาษฟุดส์แก่ปี หรือ
 กระดาษพิมพ์สำหรับชั้นมัธยม คึกษาและเตรียมอุดม
 และไม่เกิน ๒๕ หน้ากระดาษฟุดส์แก่ปีหรือกระดาษ
 พิมพ์สำหรับชั้นอุดมคึกษาและให้ส่งถึงเลขาธิการกรม
 โฆษณาการภายในวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ศกนี้ ผู้ที่จะ
 ส่งทางไปรษณีย์ให้ส่งทะเบียนด้วย ส่วนผู้ที่จะมาส่ง
 ด้วยตนเองที่กรมโฆษณาการ นั้น เจ้าหน้าที่จะออก
 ใบรับให้

รายการละเอียดนอกจากนี้ จะขอทราบได้ที่เลขา-
 ณาการกรมโฆษณาการในเวดาท่างาน

กรมโฆษณาการ

๑๔ กันยายน ๒๔๘๓

ประกาศ
เรื่อง เตือนให้ส่งประกวดเรียงความ
เนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญประจำ
พุทธศักราช ๒๔๘๓

ด้วยการประกวดเรียงความเนื่องในงานฉลองรัฐ-
ธรรมนูญสำหรับชั้นอุดมศึกษา เรื่อง “ รัฐบาลใน
ระบอบรัฐธรรมนูญได้ส่งเสริมการอาชีพของชาวไทย
อย่างไร ? ” มีรางวัลเงิน ๓๐๐ บาท และสำหรับนัก
เรียนชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดมเรื่อง “ รัฐนิยมส่งเสริม
อารยธรรมของชาติไทยอย่างไร ? ” มีรางวัล
เงิน ๑๐๐ บาทนั้น กำหนดการรับประกวดจะสิ้นสุด
ลงในวันที่ ๒๐ เดือนนี้แล้ว จึงขอประกาศให้นักเรียน
และนักศึกษาผู้ต้องการส่งเรื่องเข้าประกวดรีบส่งเสีย
โดยเร็วด้วย

กรมโฆษณาการ

๖ พฤศจิกายน ๒๔๘๓

ประกาศ
เรื่อง ตั้งกรรมการตรวจพิจารณาประกวด
เรียงความเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ
ประจำปี พุทธศักราช ๒๔๘๓

ตามที่กรมโฆษณาการได้จัดให้มีการประกวดเรียง
ความเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ ประจำปีพุทธ
ศักราช ๒๔๘๓ ชั้น ๒ ประเภท คือ

๑ ประเภทมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม หัวข้อ
เรียงความที่กำหนดคือ “รัฐนิยมส่งเสริมอารยธรรม
ของชาติไทยอย่างไร?”

๒ ประเภทอุดมศึกษา หัวข้อเรียงความที่กำหนด
คือ “รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้ส่งเสริมการ
อาชีพของชาวไทยอย่างไร?” และกำหนดหมดเขต
รับเรียงความเข้าประกวดแต่วันที่ ๒๐ เดือนนี้ เดือนนี้

บัดนี้ ปรากฏผลว่ามีผู้ส่งเรียงความเข้าประกวด
รวมทั้งสิ้น ๔๒๔ ราย คือ สำหรับประเภทมัช
ฌิมศึกษาและเตรียมอุดม ๓๗๗ รายและสำหรับประเภท
อุดมศึกษา ๔๗ ราย

การพิจารณาตัดสินเรียงความทั้งสองประเภทจะ
ได้เริ่ม ณ วันที่ ๒๕ เดือนนี้ โดยกรมโฆษณาการ
ได้รับอนุมัติให้แต่งตั้งกรรมการตรวจพิจารณาตัดสิน
เรียงความทั้งสองประเภทที่กล่าวแล้ว ดังมีรายนาม
ต่อไปนี้

- ๑ นายเดือน บุนนาค เลขาธิการคณะกรรมการ
กฤษฎีกา เป็นประธานกรรมการ
- ๒ หลวงสิทธิสยามการ ปลัดกระทรวงการต่าง
ประเทศ เป็นกรรมการ
- ๓ พระยาอนุমানราชชน ผู้ช่วยอธิบดีกรม
คดีปกครอง เป็นกรรมการ
- ๔ นายไพโรจน์ ชัยนาม ผู้ช่วยอธิบดีกรมโฆษณา
การ เป็นกรรมการ
- ๕ นายสัญญา ชรรณศักดิ์ ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาล
ฎีกา เป็นกรรมการ
- ๖ นายเชื้อ พิทักษากร หัวหน้ากองกลาง กรม
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี เป็นกรรมการ

- ๗ ว่าที่นายพันตรี ชูนิติ์ทชจรรยา เป็นกรรมการ
- ๘ นายดมประดงค์ หงส์นันท์ เดชานุการกรม
โฆษณาการ เป็นกรรมการ
- ๙ นายวิจิตร ดุติตานนท์ ผู้ช่วยเดชาธิการมหา
วิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง ฝ่ายปกครอง
เป็นกรรมการ
- ๑๐ พระราชาธรรมนิเทศ เป็นกรรมการ
- นายจินดา พันธุ์จินดา เป็นเดชานุการคณะกรรมการ
การสำหรับประกวดเรียงความ ประเภทอุดมศึกษา
- นายบุญชู ณฑำปาง เป็นเดชานุการคณะกรรมการ
สำหรับ ประกวดเรียงความ ประเภทมัธยม ศึกษาและ
เตรียมอุดม

กรมโฆษณาการ

๒๓ พฤศจิกายน ๒๔๗๓

ประกาศ

เรื่อง ผลการพิจารณาตัดสินประกวด
เรียงความเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ
พุทธศักราช ๒๔๘๓

ตามที่กรม โฆษณาการ ได้จัดให้มีการ ประกวด
เรียงความในประเภทมัธยมศึกษาและเตรียมอุดมกับ
ประเภทอุดมศึกษาเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ
ประจำปี พุทธศักราช ๒๔๘๓ และได้ตั้งกรรมการ
ขึ้นพิจารณาตัดสินแล้วนั้น บัดนี้กรรมการคณะนี้ได้
พิจารณาตัดสินเรียงความทั้ง ๒ ประเภทที่กล่าวแล้ว
ปรากฏผลดังต่อไปนี้

๑. ประกวดเรียงความประเภทมัธยมศึกษาและ
เตรียมอุดม ตามหัวข้อเรียงความเรื่อง "รัฐนิยม
ส่งเสริมอารยธรรมของชาติไทยอย่างไร?" รางวัล
เงิน ๓๐๐ บาทให้แก่ นางสาว บุญเจือ มิ่งขวัญ อายุ
๑๗ ปี นักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๖ โรงเรียนศึกษานารี
หมายเลขประจำตัวที่ ๑๓๘

๒. ประกวดเรียงความประเภทอุดมศึกษาตามหัวข้อเรียงความเรื่อง “รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้ส่งเสริมการอาชีพของชาวไทยอย่างไร?” รางวัลเงิน ๓๐๐ บาท ได้แก่ นายดัมบุญ ณ เชียงใหม่ อายุ ๓๐ ปี นักศึกษาชั้นปริญญาตรีปีที่ ๓ แห่งมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง หมายเลขประจำตัวที่ ๑๓

ฉะนั้น ขอเชิญผู้ได้รับรางวัลดังกล่าวแล้วมาพบคณะกรรมการกรมโฆษณาการ ณ กรมโฆษณาการ ภายในวันที่ ๗ ธันวาคม ศกนี้ ในเวดาราชการ เพื่อรับทราบการนัดหมายอันเกี่ยวกับการรับรางวัลต่อไป

กรมโฆษณาการ

๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๓

ที่ ๒๒๑๗/๒๔๗๓

คณะกรรมการกฤษฎีกา

๒ ธันวาคม ๒๔๗๓

เรื่อง การประกวดเรียงความเนื่องในงานฉลอง
รัฐธรรมนูญ ประจำปีพุทธศักราช ๒๔๗๓

จาก ประธานกรรมการ ฯ

ถึง ข้าราชการกรมโฆษณาการ

ตามที่กรมโฆษณาการได้ตั้งให้ข้าพเจ้าพร้อมด้วย
ข้าราชการอีก ๘ ท่าน คือ หลวงดิถีขิงยามการ,
พระยาอนุমানราชชน, นายไพโรจน์ ชัยนาม, นาย
สัญญา ขรรณศักดิ์, นายเชื้อ พิทักษากร, ว่าที่
นายพันตรี ชูนิติศุทธจรรยา, นายต้มประดิ่ง
หงส์นันทน์, นายวิจิตร ฤทธิตานนท์, และพระราชา-
ธรรมนิเทศ เป็นกรรมการตรวจพิจารณาตัดสินเรียง
ความเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญสำหรับชั้นมัธยม
ศึกษาและเตรียมอุดมกับสำหรับชั้นอุดมศึกษา ความ
แจ้งอยู่ในหนังสือของท่านที่ ๘๘๓๔/๒๔๗๓ ลง
วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ค.ศ. นี้ แล้ว

บัดนี้คณะกรรมการได้ประชุมตรวจพิจารณาเรียง
ความที่ส่งเข้าประกวดเสร็จสิ้นแล้ว จึงขอเสนอผล
ของการตรวจพิจารณาตัดสินมา ดังต่อไปนี้

การประกวดเรียงความ คราวนี้ แบ่งออกเป็นสอง
ประเภท คือ ก. ประเภทชั้นมัธยมศึกษาและ ข.
ประเภทชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม มีจำนวนผู้
ส่งเรียงความเข้าประกวดในประเภทแรก ๔๗ ราย
และในประเภทหลัง ๓๗๗ ราย รวมทั้งสิ้นเป็นเรียง
ความที่ส่งเข้าประกวด ๔๒๔ ราย

ในการตรวจพิจารณาตัดสินเรียงความทั้งสองประ
เภทดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการได้ตรวจคัดเลือก
เป็นสองชั้นเหมือนกับที่เคยปฏิบัติมาแต่ปีก่อน ๆ
กล่าวคือ กรรมการแต่ละคนรับมอบเรียงความที่ส่ง
เข้าประกวดนั้นตามหมายเลขที่กรมโฆษณาการได้จัด
ขึ้น เมื่อเห็นว่าเรื่องใดดีเป็นพิเศษสำหรับกรรมการคน
หนึ่ง ๆ แล้ว ก็คัดเรื่องที่ดีเยี่ยมเหล่านั้นมาพิจารณา
ตัดสินพร้อมกันอีกครั้งหนึ่ง คงปรากฏผลดังนี้

๑. ประเภทชั้นอนุคมศึกษา มีเรียงความซึ่งผู้ส่งเข้า
 ประกวดมิได้ปฏิบัติตามระเบียบการของกรมโฆษณา
 การ ๓ ราย คณะกรรมการได้พิจารณาและลงมติ
 ว่าไม่สมควรรับเรียงความที่ผิดระเบียบรายนี้ไว้พิจารณา
 คงเหลือเรียงความที่คณะกรรมการรับไว้พิจารณา
 ๕๖ ราย ผลของการตรวจพิจารณาตัดสิน
 ปรากฏว่า เรียงความฉบับหมายเลขที่ ๓๓ เป็นฉบับ
 ดีที่สุด ควรได้รับเงินรางวัล ๓๐๐ บาทเต็มจำนวน
 ระเบียบหมายเลขที่ ๓๒ เป็นฉบับที่อยู่ในระดับดีเป็นที่ ๒
๒. ประเภทชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม มีผู้
 ส่งเรียงความเข้าประกวดมิได้ปฏิบัติตามระเบียบการ
 ประกวด ๒๒ ราย คณะกรรมการจึงไม่รับเรียงความ
 เหล่านี้ไว้พิจารณา คงเหลือเรียงความที่คณะกรรมการ
 รับไว้พิจารณาคือไป ๓๕๕ ราย ผลของการ
 พิจารณาตัดสินปรากฏว่า เรียงความฉบับหมายเลข
 ที่ ๑๓๘ เป็นเรียงความฉบับที่ดีที่สุด ควรได้รับเงิน
 รางวัล ๓๐๐ บาทเต็มจำนวน ระเบียบหมายเลขที่ ๔๑๗

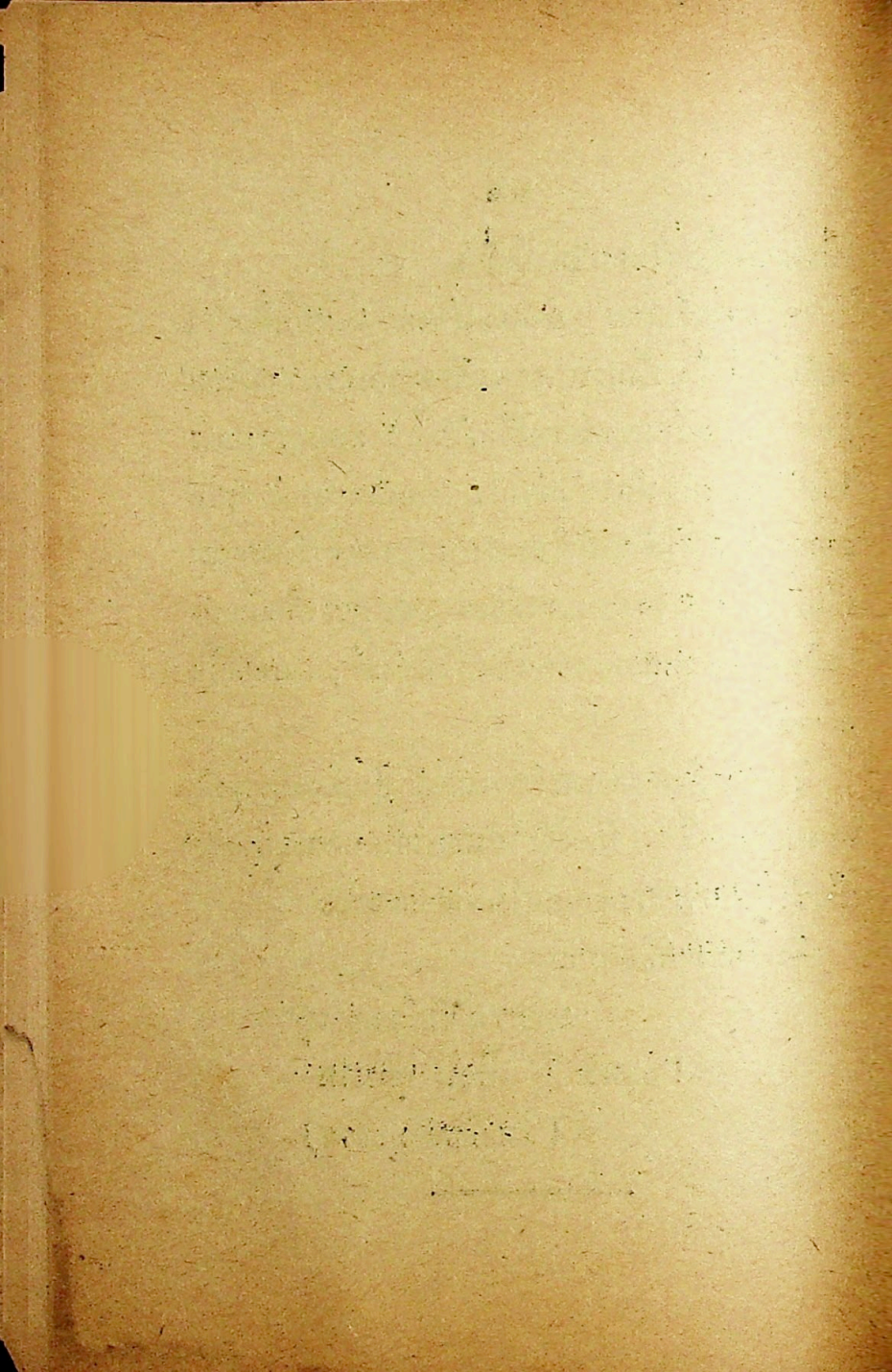
เป็นฉบับที่อยู่ในระดับดีเป็นที่ ๒

หนึ่งขอเรียนว่า สำหรับเรื่องความฉบับที่อยู่ในระดับดีเป็นที่ ๒ ทั้งประเภทอุดมศึกษากับประเภทมัธยมศึกษาและเตรียมอุดมตามที่กล่าวนี้ คณะกรรมการได้ปรึกษาเห็นพ้องกันว่ากรม โฆษณาการ นำ จะจัดรางวัลพิเศษให้แก่ผู้ที่ชนะการประกวดเรื่องความเป็นที่ ๒ ทั้งสองประเภทด้วยตามสมควร เพื่อเป็นบำเหน็จความอุตสาหะพากเพียร ที่ได้บำเพ็ญมาแล้วเป็นอย่างดี

รายละเอียดแห่งการพิจารณาตัดสินเรื่องความทั้งสองประเภทนี้ ข้าพเจ้าได้มอบไว้แก่เลขาธิการซึ่งเป็นข้าราชการประจำกรม โฆษณาการแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงนาม) เดือน บุญนาค
(นายเดือน บุญนาค)

เรียงความชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม

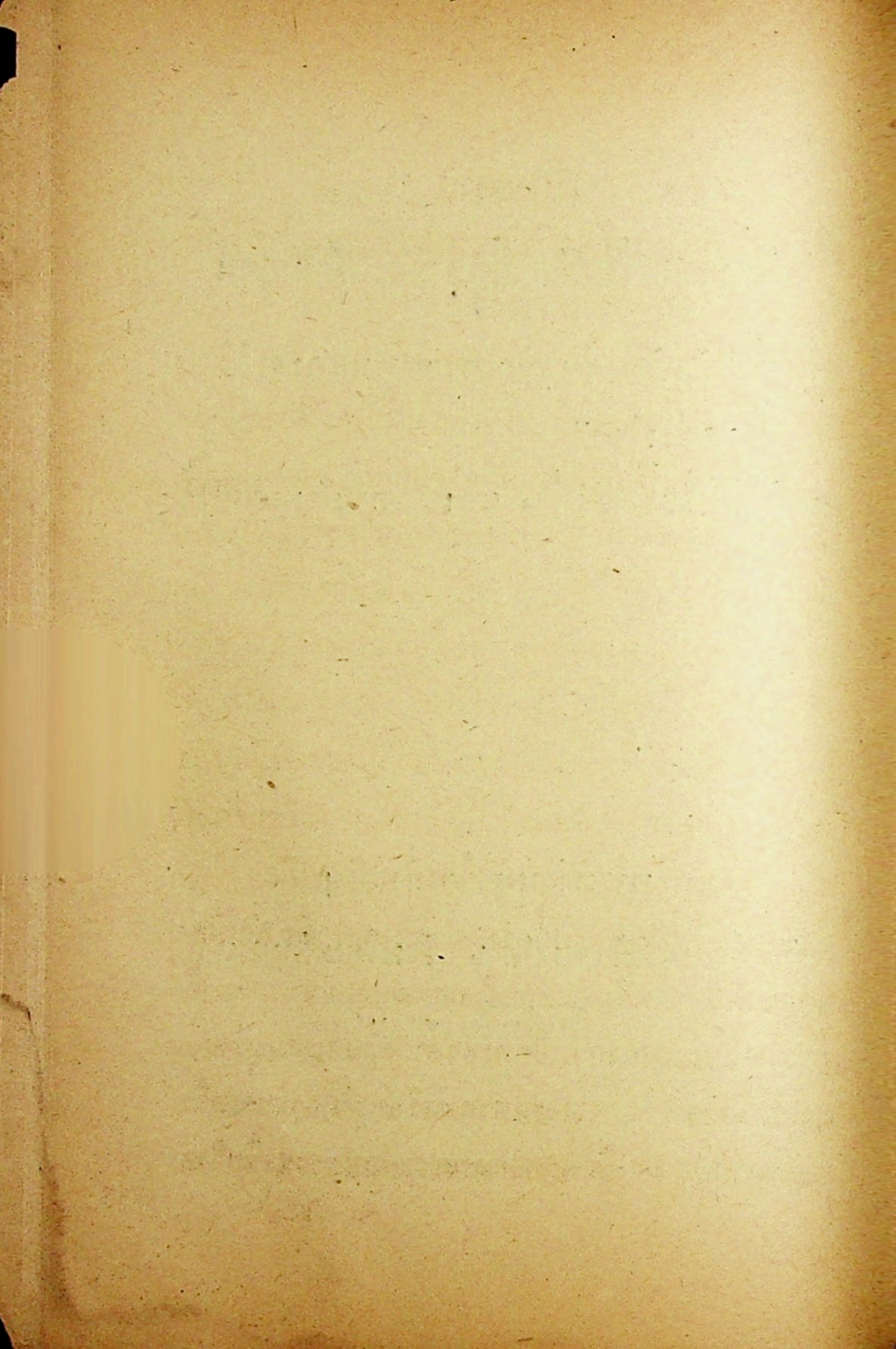
เรื่อง “รัฐธรรมนูญส่งเสริมอารยธรรมของชาติไทย
อย่างไร?”

ฉบับที่ได้รับรางวัลที่ ๑ ของ กรมโฆษณาการ

นางสาวบุญเจือ มิ่งขวัญ

นักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๖ โรงเรียนศึกษานารี

ผู้แต่งเรียงความ

เรียงความ
เรื่อง " รัฐนิยมส่งเสริมอารยธรรมของชาติไทย
อย่างไร ? "

ประเทศชาติและประชาชนพลเมืองจะได้รับความ
ร่วมเย็นเป็นสุขได้ก็โดยอาศัยการปกครองดูแลของรัฐ
বাদ รัฐবাদจะปกครองประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง
และดำรงความเป็นเอกราชอยู่ได้นั้นจำต้องอาศัยความ
พร้อมเพรียงร่วมใจร่วมกำลังกัน เป็นเอกฉันท์จาก
ราษฎรช่วยกันบริหารงานให้สำเร็จผลดุดองไปด้วยดี
ฉะนั้นหัตถ์ก่อนสำคัญยิ่งของประเทศชาติก็คือการปกครอง
แต่การปกครองจะดำเนินไปได้โดยสะดวกเรียบร้อยก็
ด้วยความสามัคคีระหว่างผู้ปกครองประเทศคือ รัฐ-
বাদกับผู้อยู่ในการปกครองบังคับบัญชาคือพลเมือง
ของชาติมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างสนิทแน่น ฉะนั้น
การเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบบสมบูรณา-
ญาสิทธิราชย์ (พระมหากษัตริย์ทรงมีอำนาจเหนือ
กฎหมาย) มาเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตย

มีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศจึงได้
อุปถัมภ์เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

การปกครองระบอบประชาธิปไตยภายใต้รัฐ
ธรรมนูญนี้ อำนวยความร่วมมือเป็นสุขแก่ปวงชนชาว
ไทยให้ได้รับสิทธิในทางเสรีภาพ สมภาพ ภราดร
ภาพในส่วนตัวโดยเสมอหน้ากัน ได้มีสิทธิรู้เห็นและ
ดำเนินการปกครองประเทศร่วมกับรัฐบาลฉันท์พี่น้อง
กัน ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเท่ากันตามกฎหมาย ไม่มี
การแบ่งชั้นวรรณะกันตั้งแต่เกิดก่อนอีกต่อไป จึงเป็น
เหตุให้ชาวไทยทั้งหลายตื่นตัวตื่นใจและคำนึงถึงความ
ก้าวหน้าของประเทศชาติอันเป็นที่รักยิ่งของตน ด้วย
ความปลื้มปิติและพากพอใจ และรู้สึกกระตือรือร้น
บุญคุณอันใหญ่หลวงของคณะราษฎรผู้จัดการเปลี่ยนแปลง
การปกครองประเทศให้เจริญรุ่งเรืองขึ้น อยู่
ทุกขณะโดยทั่วกัน

การ เปลี่ยนแปลง การ ปกครองจาก ระบอบราชา
ธิปไตย มาเป็นประชาธิปไตยซึ่งมีรัฐธรรมนูญเป็น

หตุกสำคัญนั้น นับเป็นอุดมฤกษ์ของความรุ่งเรือง อัน
จะนำชาติไทยไปสู่ความเจริญและอารยธรรมทัดเทียม
ประเทศมหาอำนาจ อันได้รับความยกย่องว่าเป็น
อารยประเทศ

นับแต่วันที่เริ่มเปลี่ยนแปลงการปกครองมา จน
ถึงทุกวันนี้ ซึ่งเป็นเวลาเพียง ๘ ปีเศษชาวไทยเรา
ทั้งปวงก็ได้ประสบความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว
มาก มีอาทิเช่น การป้องกันชาติด้วยการระดมอาวุธ
ยุทธภัณฑ์และเหล่าทหารบผู้กล้าหาญไว้เป็นจำนวน
มากมาย เพื่อเตรียมพร้อมที่จะป้องกันความเป็น
เอกราชของชาติไว้ให้มั่นคง ส่วนทางกิจการบ้าน
เมืองเดารัฐบาลของเราก็มิได้นั่งนอนใจปด้อยปดณะ
เลยเสีย ได้พยายามเปลี่ยนแปลงและทะนุบำรุงให้
ดียิ่งขึ้นโดยเต็มความสามารถ เราจะเห็นได้ว่า
เดี๋ยวนี้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายได้รับความสะดวกสบาย
ในกิจการต่าง ๆ และดำรงชีพด้วยความผาสุกขึ้นกว่า
เดิมเพียงไร การคมนาคมและการศึกษาภายใน

ประเทศก็เริ่มขยายตัวด้วย^๕ การทำมาหากินก็
 สมบูรณ์ไม่อึดอัดขาดแคลน ^๕ ทั้งนี้เพราะรัฐบาลไทย
 พยายามช่วยเหลือสนับสนุนชาวไทยทุกคนให้ได้รับ
 ความร่วมมือเป็นสุขเสมอหน้ากัน

การที่ประเทศไทยเจริญรวดเร็วมาได้ถึงเพียง^๕
 ย่อมเป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่า ชาวไทยทั้งหลายได้
 ร่วมการปฏิบัติงานของประเทศชาติให้สำเร็จผลอัน
 ตีงามด้วยความพร้อมเพรียงเพื่อปรารถนาจะสร้าง
 ชาติไทยให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นเป็นลำดับ การที่พวกพี่น้อง
 ร่วมชาติของเราทั้งหลาย ตู้อุดมการณ์ยอมสละกำลังกาย
 และกำลังความคิดร่วมกับรัฐบาลทะนุบำรุงประเทศ
 ชาติให้วัฒนาถาวรมาได้ถึงเพียงนี้แล้วนั้น โปรด
 อย่าเพ้อคิดเลยว่า ประเทศชาติเราเจริญเพียงพอแล้ว
 ขอให้พี่น้องชาวไทยผู้เป็นหน่วยสำคัญของชาติจงพร้อม
 ใจพร้อมกำลังพยายามสร้างชาติของเราให้เจริญและ
 แผ่เกียรติยศให้กว้างใหญ่ไพศาลยิ่งขึ้นต่อไปเถิด

หลักสำคัญในการสร้างชาติมีอยู่ว่า ชาวไทยทุกคน จะต้องสร้างตนของตนให้เจริญรุ่งเรืองเสียก่อน แล้ว การสร้างชาติก็จะอุบัติขึ้นเองในภายหลัง ประเทศใด ชาติใดก็ดี ที่จะก้าวหน้าเป็นมหาประเทศได้นั้น จำ ต้องประกอบด้วยพลเมืองของชาติเป็นผู้มีอารยธรรม ดี อันเป็นปัจจัยสำคัญทำให้ประเทศชาติมีสภาพเป็น อารยประเทศได้ ฉะนั้นปวงชนชาวไทยทั้งหลายจึง สดมควร อย่างยิ่งที่จะกระทำตนให้เป็นผู้เยี่ยมด้วยคิ ธรรมอันดี ซึ่งเป็นสมุฏฐานให้เกิดอารยธรรมขึ้นใน จิตต์ใจ

รัฐบาลไทยขณะนี้มีความประสงค์อย่าง แรงกล้าที่จะเชิดชูเกียรติแห่งประเทศชาติไทยให้เป็นที่ นิยมยกย่องแก่นานาประเทศ และเพื่อยังความเจริญ ของชาติให้วัฒนา ยิ่ง ๆ ขึ้นไปคู่กับความถาวรที่ชนชาติ ไทยได้กระทำสำเร็จมาแล้ว แต่การสร้างความถาวร กับวัฒนาให้บังเกิดขึ้นนั้น วิธีกาปฏิบัติไม่เหมือนกัน เพราะการสร้างความถาวรนั้นอาศัยกฎหมายบังคับได้

แต่การร่างความฉันทานันไม่สะดวกในการที่จะใช้
 บังคับกันด้วยกฎหมาย รัฐบาลเห็นความจำเป็น
 ในเรื่องนี้ จึงดำริและจัดตั้งระเบียบการอันหนึ่งขึ้น
 เพื่อให้เป็นแนวทางแห่งความเจริญสำหรับทวยราษฎร์
 ชาวไทยทั้งปวงจะได้ยึดถือเป็นประเพณีสืบไปเรียกว่า
 “รัฐธรรมนูญ” รัฐธรรมนูญมีลักษณะคล้ายกับพระราชนิม
 นต์สมัยก่อน ต่างกันแต่ว่าพระราชนิมต์เป็นมติของ
 รมหากษัตริย์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ผู้หนึ่งผู้ใด
 มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยเลย ส่วนรัฐธรรมนูญนั้นเป็นมติ
 ของรัฐซึ่งตั้งขึ้นโดยอนุโตมตามมติของมหาชนให้เป็น
 ประเพณีประจำชาติ และรัฐบาลได้ยึดถือเอาแนว
 อันนี้ไว้เป็นแนวทางบริหารกิจการของประเทศ ให้
 สอดคล้องต้องกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับความนิยม
 ของมหาชน ด้วยเหตุนี้เอง รัฐบาลจึงได้ประกาศ
 รัฐธรรมนูญฉบับที่หนึ่งขึ้นเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธ
 ศักราช ๒๔๘๒ เรื่องการใช้ชื่อประเทศประชาชนและ
 ธรรมนูญเป็นไทย ด้วยรัฐบาลมีความมุ่งหมายที่จะ

ปฏิบัติตามความนิยมของมหาชน ที่มีคความพอใจและ
 นิยมเรียกประเทศเราว่า “ไทย” มาแต่ดั้งเดิมแล้ว
 แท้จริงประเทศเรามีได้มีนามว่า “สยาม” มาตั้งแต่
 ก่อร่างสร้างตนขึ้นเป็นประเทศเลย แต่เนื่องด้วยชน
 ต่างชาติเรียกประเทศเราว่า “สยาม” จึงทำให้นาม
 ประเทศเราเปลี่ยนแปลงไปจากความเป็นจริง ใน
 สมัยปัจจุบันนี้คณะราษฎรไทยได้สังเกตเห็นความก
 หน้ำของประเทศชาติอันจะรุ่งเรืองยิ่งขึ้นในอนาคตก็
 จึงดำริเห็นว่าไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะดำเนินรอย
 เดิมเรียกชื่อประเทศของเราอันเจริญแล้วว่า “สยาม”
 ซึ่งมีความหมายไม่คล้องด้วยคความนิยมของทวยราษฎร์
 ชาวไทยทั้งปวง และเป็นการไม่สัมพันธ์ของประเท
 ชาติที่รักยิ่งของชาวไทยเลย

ฉะนั้นราษฎรจึงได้ประกาศรัฐนิยมให้เรียกนาม
 ประเทศประชาชนและสัญชาติว่า “ไทย” เพื่อส่งเสริม
 ให้ประชาชนชาวไทยได้เรียกประเทศประชาชน
 และสัญชาติว่าไทยคล้องคความคความนิยมของคน ๆ

การเปลี่ยนแปลงนามประเทศ ประชาชน และ
 สัญชาติ ตามรัฐธรรมนูญฉบับที่หนึ่งซึ่งยังผลให้ชนชาติไทย
 ทั้งหลายบังเกิดความพากวมใจ มีกำลังน้ำใจเข้มแข็ง
 ระวังถึงความเป็นไทยของชาติ ซึ่งบรรพบุรุษผู้กล้า
 หาญได้พิทักษ์รักษาไว้เป็นมรดกตกทอดมา เกิดความ
 สามีค้ำปรองดองมีไมตรีจิตต่อกัน และเป็นสาย
 สัมพันธอันสำคัญที่นำใจชาวไทยในต่างประเทศให้
 ระวังถึงภราดรภาพซึ่งกันและกันยิ่งขึ้น อันเป็น
 เหตุนำมาซึ่งความดีซดัดดีแก่พี่น้องชาวไทยทั้งหลาย
 เมื่อประชาชนพลเมืองมีความสามัคคี รักหมู่ รักคณะ
 มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันเป็นอย่างดี ประเทศชาติ
 ก็ย่อมเจริญรุ่งเรืองและเป็นอารยประเทศได้

รัฐบาลเป็นกำลังส่วนใหญ่ที่จะนำปวงชนชาวไทย
 ทั้งหลายก้าวหน้าขึ้นสู่อารยธรรมให้โดยรู้จักว่า ชาติ
 ไทยถึงพร้อมแล้วด้วยอารยธรรม มีพลเมืองเป็น
 อารยชน รัฐบาลจึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้ชาวไทย
 ทุกคนรู้จักป้องกันภัยอันจะบังเกิดแก่ชาติประเทศอัน

ปิตุภูมิที่รักยิ่งแห่งตน และรักษาไว้ซึ่งความเป็น
 เอกราช จึงได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับที่สองไว้เป็น
 หลักสำคัญสำหรับพี่น้องร่วมชาติทั้งหลายจะได้ยึดไว้
 เป็นแนวปฏิบัติสืบไป ประกาศเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม
 พ.ศ. ๒๔๘๒ เรื่องการป้องกันภัยที่จะบังเกิดแก่ชาติ
 การที่รัฐบาลได้ประกาศรัฐธรรมนูญฉบับที่ ๒ ขึ้นนี้ ก็
 เพื่อปรารถนาจะส่งเสริมใจชาวไทยให้รู้จักระแวดระวังรักษา
 ประเทศและเทอดทูนชาติไทย ซึ่งเป็นที่รักยิ่งของชาว
 ไทยไว้เหนือสิ่งใด ๆ ทั้งสิ้น การป้องกันประเทศ
 ชาติย่อมเป็นหน้าที่โดยตรงของปวงชนชาวไทยทุกคน
 ฉะนั้นชาวไทยจะต้องเป็นผู้คอยพิทักษ์รักษาประเทศ
 ชาติ และไม่ประกอบกิจการใด ๆ โดยไม่คำนึงถึง
 ประโยชน์และความปลอดภัยของชาติ ไม่เผยแพร่
 ความลับของชาติ ไม่เป็นตัวแทนหรือปากเสียงของ
 ชนต่างชาติ ไม่แอบอ้างชื่อชายที่ดินแทนคนต่างชาติ
 โดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว การกระทำเหล่านี้เป็น

ภัยอย่างมหันต์แก่ชาติ ผู้ที่ทำการดังนี้ คือ คนทรยศ
ต่อชาติ เห็นแก่ตนเอง ความคิดสั้น เราจะตะเสียมมิได้
เพราะจะเป็นเสี้ยนหนามสำคัญอันจะนำมาซึ่งความ
พินาศสู่ชาติไทย ชาวไทยทุกคนต้องร่วมใจกันกำจัด
เสียทันที

รัฐนิยมฉบับนี้ตั้งเสริมความเป็นอารยธรรมให้
เพิ่มพูนแก่ประเทศและประชาชนยิ่งขึ้น สัมกับที่
รัฐบาลได้ทะนุบำรุงประเทศชาติให้วัฒนาถาวรมาได้ถึง
เพียงนี้ ไม่ยอมให้ต่างชาติเข้ามาเกี่ยวข้องกับกิจการ
บ้านเมืองของไทย เพราะหากว่าชนต่างชาติดองรู้กิจ
การซึ่งเป็นความลับของชาติเราแต่ยอมเป็นเครื่อง
กีดขวางไม่ให้ประเทศเราเจริญได้ ราชอาณาจักร
ไทยยอมเป็นสิทธิของพี่น้องชาวไทยทุกคน เหตุนี้
ชาวไทยควรต้องช่วยกันพิทักษ์รักษาดมบังคับอันนี้ไว้ให้
มั่นคงเป็นมรดกตกทอดถึงลูกหลานชั้นหลังสืบไป รัฐ
นิยมฉบับที่ ๒ นี้ยอมตั้งเสริมความมั่นคงของประเทศ
ชาติให้ถาวร ทำให้ประชาชนได้รับความสุขส่วนรวม

และอารยธรรมอันควรจะมีบังเกิดแก่คนและชาติไทย

การที่ประเทศไทยได้บังเอิญความพินาศอันจะบังเกิดแก่ชาติแล้ว ยังจำเป็นต้องให้ชาวไทยทั้งหลายซึ่งอยู่กันคนละหนระแห่งและมีภาษาถิ่นแยกต่างกันอย่างที่ ได้ร่วมรู้ว่าพวกคนมีเชื้อชาติเดียวกัน หมู่คณะเดียวกัน รัฐบาลจึงได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๒ ว่าด้วยการเรียกชื่อชาวไทย ใจความสำคัญของรัฐธรรมนูญฉบับนี้มุ่งหมายจะให้ชาวไทยเรียกชื่อคนไทย ที่เป็นไทยเหนือ ไทยอิสตาม ไทยใต้และไทยอิสธานว่า ไทยทั้งมวล ให้เด็กเรียกชื่อที่ไม่ต้องด้วยเชื้อชาติและความนิยมของผู้ถูกเรียกเสียสิ้น สันนิษฐานให้พดเมืองที่อยู่ต่างถิ่นต่างตำบลกันในราชอาณาจักรไทย ได้ดำเนินว่าคนมีเชื้อสายสืบเนื่องมาจากสายโลหิตเดียวกันคือเป็นไทยเหมือนกันหมด มีความสัมพันธ์กันเสมือนพี่น้อง จึงเป็นเหตุให้เกิดความสามัคคีปรองดองต่อกันแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ความสามัคคีนี้เป็นกำลัง

อันสำคัญของประเทศ ประเทศโคชาติโคที่พลเมือง
รวมกันเป็นปึกแผ่นแน่นหนา ย่อมทำให้ประเทศนั้น
ชาตินั้นเจริญ เมื่อประเทศไทยรุ่งเรืองดี นำแบบ
อย่างอันดีมาอบรม ให้ชาวไทยมีนิสัยอันอ่อนนุ่มไป
ตามแนวคิดดังกล่าวก็ก่อให้เกิดอารยธรรมของชาติไทย

ธรรมดาประเทศชาติโคที่เจริญแล้วย่อมต้องระดัง
ถึงความสำคัญของชาติเป็นส่วนใหญ่ เมื่อประจักษ์ว่า
ชาติสำคัญเพียงไรแล้วก็บังเกิดความเคารพชา จึง
ได้สร้างเครื่องหมายแทนชาติขึ้น ดังนั้นคือ “ธงชาติ”
ธงชาติของไทยเราคือธงไตรรงค์ มี ๓ สี สีแดง
หมายถึงชาติ สีขาวหมายถึงศาสนา และสีน้ำเงิน
หมายถึงพระมหากษัตริย์ (และรัฐธรรมนูญ) การ
ที่เราต้องมีธงประจำชาติก็เพื่อเป็นเครื่องหมายให้เห็น
ที่สังเกตแก่ชาวต่างประเทศได้ทราบว่าชาติไทยเป็น
ชาติอิสสระ ไม่ต้องอยู่ภายใต้ร่มธงของชาติโค เรา
มีธงประจำชาติของเราเอง ย่อมแสดงถึงอารยธรรม
ของชาติไทยเป็นอย่างดี นอกจากนั้นยังมีสิ่งเชิดชูเกียรติ

ของชาติอื่น คือ เพลงชาติและเพลงสรรเสริญพระ
 บารมี ทั้งสองสิ่งนี้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายจำเป็นจะ
 ต้องช่วยกันเชิดชูให้เด่นกว่าสิ่งใด ๆ ซึ่งเป็นการ
 เชิดชูเกียรติยศของชาติไทยให้ลอยเด่นอยู่ในท่ามกลาง
 ความนิยมยินดีของบุคคลทั้งปวงทั้งในและนอกราช
 อาณาจักร จะไม่ยอมให้ผู้ใดมาดบดบังเลยเป็นอัน
 ชาติ ดังนั้นรัฐนิยมฉบับที่ ๔ ซึ่งประกาศเมื่อวันที่ ๘
 กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๒ เรื่องการเคารพ ชงชาติ เพลง
 ชาติ และเพลงสรรเสริญพระบารมี นี้ย่อมส่งเสริม
 ให้ชาวไทยได้คำนึงถึงการที่ประเทศไทยได้ดำรงเป็น
 เอกราชมาได้จนทุกวันนี้ ก็โดยอาศัยความกล้าหาญ
 สู้มัจฉ์พร้อมเพรียงกันของบรรพบุรุษชาวไทยผู้กล้า
 หาญของเราทั้งหลายได้ช่วยกันทะนุบำรุงกอบกู้ไว้จน
 ได้เป็นมรดก ตกทอดมาถึงเราผู้สืบเชื้อสายของท่าน
 ฉะนั้นจึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่พี่น้องชาวไทยทั้งหลาย
 ในปัจจุบันนี้จะต้องพากุมใจและเทอดทูนยกย่อง
 สรรเสริญชาติไทยของเราด้วยความจริงใจ เพราะ

ของชาติก็ดี เพลงชาติก็ดี ย่อมเป็นสัญญาณสำคัญที่
 แสดงให้นานาประเทศได้แจ้งประจักษ์ในความเป็น
 อิดสีดงภาพของชาติไทย และความเป็นอารยชนของ
 ประชากรชาวไทย และอารยธรรมของชาติ
 การที่เราร้องเพลงสรรเสริญพระบารมีก็ด้วยใจอัน
 สุจริตของชาวไทยที่จงรักภักดีระดัดถึงพระมหากษัตริย์
 จิณของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งทรงเป็นพระประมุข
 ของชาติ ชาวไทยเราผู้มีอารยธรรมดีจึงเทอดทูน
 พระองค์ได้ มียอมให้ใครมาดบหลดดูหมิ่นพระองค์ได้
 เป็นอันขาด

ครั้นวันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๒ รัฐบาล
 ได้ประกาศรัฐนิยมฉบับที่ ๕ ขึ้นเพื่อจูงใจชาวไทย
 ทั้งหมดให้สำนึกถึงความจำเป็นในการบำรุงเศรษฐกิจ
 ของชาติให้ดียิ่งกว่าเดิม รัฐนิยมฉบับนี้มีใจความ
 ว่าให้ชาวไทยใช้เครื่องอุปโภคบริโภคซึ่งมีกำเนิดหรือ
 ทำขึ้นในประเทศไทย รัฐนิยมฉบับนี้อำนวยผลให้
 อารยธรรมเพิ่มพูนขึ้นแก่ชาติและประชาชนชาวไทย

เพราะประเทศที่เป็นอารยประเทศแล้วย่อมไม่ประมาท
 ต้องรู้จักระวังรักษาเศรษฐกิจและความสงบสุขให้
 เป็นไปตามปกติ ฉะนั้นจึงถึงเวลาแล้วที่พี่น้องชาว
 ไทยทั้งหลายจะต้องทะนุบำรุงอุดหนุนเครื่องอุปโภค
 บริโภคซึ่งสำเร็จหรือมีกำเนิดในประเทศไทยเรา เพื่อ
 จะได้ช่วยการอุตสาหกรรมของคนไทยพี่น้องร่วมชาติ
 ของเราให้เจริญยิ่งขึ้นไป เมื่อไทยทำ ไทยขาย
 ไทยซื้อใช้แล้ว ไทยก็เจริญ ดังนั้นเงินทองของประเทศ
 ชาติจะไปไหนเสีย ก็คงจะต้องหมุนเวียนอยู่ภายใน
 ประเทศไทยนั่นเอง การพาณิชย์กรรมและการอุตสาหกรรม
 ของเราที่ได้เสื่อมโทรมมานานก็จะได้ทรงตัว
 และเจริญเป็นปกแผ่นแน่นหนาขึ้น คนไทยที่โรงงาน
 ก็จะมีอาชีพทำมาหากินได้โดยสะดวก เมื่อกิจการ
 ต่างๆ ของโรงงานอุตสาหกรรมเจริญมากแล้ว ก็เป็น
 ธรรมดาอยู่เองที่จะต้องมีความต้องการซื้อขายแลกเปลี่ยน
 มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน ระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อ
 ทั้งนี้ย่อมสัมพันธ์สัมพันธ์กันของชาวไทยซึ่งมีอยู่ต่อกันให้

แน่นแน่นยิ่งขึ้น ทำให้เกิดความเห็น ออกเห็น ใจคิด
 เอื้อเพื่อเอื้อเผื่อซึ่งกันและกัน การค้าขายก็จะตกเป็น
 อาชีพของคนไทย เมื่อพดเมืองรำรวยเด็กรักเป็นที่
 แน่นนอนว่าประเทศชาติจะต้องมั่งคั่งสมบูรณ์ เศรษฐกิจ
 ของประเทศก็จะเฟื่องฟูขึ้น ทวิพัยสมบัติของชาวไทย
 ก็จะไม่หลุดมือไปสู่กำมือของชาวต่างประเทศ การ
 เงินก็ย่อมบริบูรณ์เงินทองก็จะหลั่งไหลมา ประเทศ
 ไทยก็จะบริบูรณ์ด้วยโภคทรัพย์ เมื่อประเทศมีฐานะ
 มั่งคั่งรำรวยแล้ว จะปรารมภ์อะไรก็กับการสร้างแดน-
 ยานภาพ เราอาจใช้เงินบำรุงประเทศชาติให้เจริญ
 มั่นคง ทั้งกิจการภายในและการป้องกันประเทศมี
 อาทิเช่น บำรุงการศึกษา การคมนาคม ณะอดมอด
 ยุทธภัณฑ์ ฯลฯ ให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิมได้มากเท่าที่
 ประเทศไทยก็จะถึงพร้อมซึ่งความวัฒนาถาวร สัมกับ
 เป็นประเทศที่มีอารยธรรม สัมดังที่ได้รับการ ส่งเสริม
 จากรัฐนิยามณะนี้

เนื่องด้วยเพลงประจำชาติและเพลงสรรเสริญพระ
 บารมีเป็นของสำคัญแห่งชาติไม่น้อย ฉะนั้นเมื่อนาม
 ประเทศได้เปลี่ยนจากสยามมาเป็นไทยแล้ว จึงจำต้อง
 เปลี่ยนแปลงเนื้อเพลงให้ถูกต้องและสมควรแก่ฐานะ
 ของประเทศ รัฐบาลได้ประกาศตราวิธีนิยมฉบับที่
 ๖ และที่ ๘ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๒
 และวันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๓ มีใจความว่า
 ให้เปลี่ยนเนื้อเพลงชาติและเพลงสรรเสริญพระบารมี
 เป็นแบบใหม่ซึ่งรัฐบาลลงมติเห็นว่าสมควรแล้ว วิธี
 นิยมทั้งสองฉบับนี้บังคับให้นานาประเทศได้เห็นความ
 เจริญเป็นอารยประเทศของไทยได้ยิ่งขึ้น

ประเทศที่เจริญเป็นอารยประเทศที่โลกยกย่องแล้ว
 นั้นจะวัฒนาถาวรรุ่งเรืองได้ก็โดยอาศัยการร่วมมือร่วม
 กำลังจากประชาชนช่วยกันสนับสนุน ประเทศไทยเรา
 ก็เช่นเดียวกัน จำเป็นที่จะต้องประกอบด้วยพลเมืองที่
 พยายามสร้างตนเองให้เป็นผู้มีอารยธรรมประจำใจ
 ฉะนั้นวิธีนิยมฉบับที่ ๗ ของรัฐบาลจึงได้อุบัติขึ้นเป็น

หลักปฏิบัติอันดีซึ่งอาจจูงใจอารยชนให้เข้าใจในการ
 ด้ร่างชาติ จะได้พากันพยายามด้ร่างตนเองให้ดีขึ้น
 ก่อน รัฐนิยมฉบับนี้จูงใจชาวไทยให้ร่วมมือร่วมใจกัน
 ด้ร่างชาติและด้ร่างตนเองให้ดีขึ้นจริงๆ โดยการประกอบ
 อาชีพให้เป็นหลักแหล่งไม่ว่าจะเป็นงานชนิดใดชาว
 ไทยทุกคนจะต้องทำได้ ขอแต่ให้งานนั้นเป็นงานสุจริต
 เกิด เมื่อทุกคนมีงานทำก็ย่อมจะมีหลักทรัพย์ดี เมื่อ
 พดเมืองของชาติมีอาชีพประจำ โดยทั่วกันแล้วประเทศ
 ชาติก็จะบริบูรณ์ด้วยทรัพย์ สิ้นเงินทอง เศรษฐกิจของ
 ประเทศก็ย่อมจะเฟื่องฟู ช่วยชูฐานะของประเทศให้เด่น
 ขึ้น ผู้ที่ไม่พยายามประกอบการอาชีพเป็นหลักฐาน
 นับว่าเป็นผู้ไม่ช่วยด้ร่างชาติ ไม่สมควรที่จะเป็น
 พดเมืองของอารยประเทศ ฉะนั้นจึงไม่ควรที่จะได้รับ
 ความกรุณาจากชาวไทยโดยทั่วไปเลย ประเทศไทย
 เราเป็นราชอาณาจักรอิสระ ซึ่งคนไทยทั้งประเทศ
 เป็นเจ้าของ เราจึงต้องพิทักษ์รักษาสถมบัติอันเป็นที่รัก
 ของเราให้ถาวรยั่งยืนพร้อมด้วยเกียรติยศ ด้วยการ

สร้างตนเองให้เป็นอารยชนและสร้างชาติให้เป็นอารย
ชาติชาติหนึ่งในโลกอันไม่น้อยหน้ากว่าชาติใด ๆ

การสร้างชาติเป็นสิ่งที่สำคัญอันจะ โน้มนำประเทศ
ชาติและพดเมืองของชาติให้ก้าวหน้าไปสู่อารยธรรม
แต่บุคคลที่จะเจริญเป็นอารยชนได้นั้นต้องเป็นผู้ที่ได้
รับการศึกษามีความเฉลียวฉลาดสามารถเข้าใจในสิ่ง
ดีสิ่งชั่วได้ด้วยตนเอง ฉะนั้นชาวไทยผู้หวังจะรุ่งเรืองประเทศ
ชาติและตนเองให้เพียบพร้อมด้วยอารยธรรม จึง
จำต้องศึกษาเล่าเรียนภาษาไทยให้มีความรู้เป็นเครื่อง
ประดับตน ทั้งต้องรู้ลึกซึ้งพอใจในการพูดภาษาไทย
ซึ่งเป็นภาษาของชาติ และยกย่องนับถือเชิดชูภาษาไทย
ให้แพร่หลายเป็นที่นิยมของคนทั่วไปทั้งภายใน
และภายนอกประเทศให้นานาชาติได้เห็นอารยธรรม
ของชาติไทยและบังเกิดความนิยมนับถือไม่ด้อยให้
ด้อยกับจุดประสงค์ของรัฐบาลในประกาศใช้รัฐนิยม
ฉบับที่ ๘ ขึ้นเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๓

ประเทศจะเจริญรุ่งเรืองได้ก็เพราะมีพดเมืองที่มี

ความรู้และเข้าใจภาษาของตนดี เมื่อคนไทยทั่วราชอาณาจักร
 อาณาเขตดี มีความสามารถอ่านและเขียนภาษาไทย
 ได้โดยทั่วถึงกัน ก็ย่อมเป็นประโยชน์แก่ตนเองมาก
 การศึกษาสอนให้คนฉลาด เมื่อผู้ใดมีการศึกษาดี
 ตนเองก็ย่อมเจริญ ไม่มีใครจะหลอกลวงได้ จะประ
 กอบกิจการใด ๆ ก็ย่อมทำด้วยความฉลาดระมัดระวัง
 การงานที่ตนกระทำก็เจริญเป็นปึกแผ่นขึ้น ความ
 เจริญอันนั้นก็เกี่ยวเนื่องไปถึงความเจริญของชาติด้วย
 เมื่อพลเมืองเฉลียวฉลาดตั้งหน้าใช้วิชาความรู้ของตน
 เองให้เป็นประโยชน์แก่ตน แก่ครอบครัวตลอดจนประ
 เทศชาติได้พร้อมเพรียงกันเป็นเอกฉันท์แล้ว อารย
 ธรรมก็จะยิ่งเพิ่มพูนทวีผลแก่ชาติไทยยิ่งขึ้น

นับจำเดิมแต่เมื่อเริ่มเปิดเรียนการปกครอง และ
 มีรัฐธรรมนูญเป็นแนวปฏิบัติเป็นประเพณีประจำชาติไทย
 มาจนบัดนี้ เราจะเห็นและรู้ลึกได้ชัดทีเดียวว่าพี่น้อง
 ร่วมชาติของเราทั้งหลายต่างก็ตื่นตัวมีความสำคัญ
 ปกป้องหวงรักหมั่นรักคณะและมีศีลธรรมประจำใจมาก

กว่าแต่ก่อนหลายเท่า เหตุเหล่านี้เองก่อให้เกิดอารย-
 ธรรมชั้นในดวงจิตต์ของไทยทั้งมวล อุทาหรณ์
 ของความจริงอันนั้นเราอาจเห็นได้อย่างชัดเจนในการ
 เรียกร้องขอคืนแดนคืนจากฝรั่งเศสคราวนั้น เนื่อง
 ด้วยชาติไทยมีอารยธรรมดี รักความยุติธรรมเป็น
 ใหญ่ ไม่เห็นแก่ตัว ไม่คิดเบียดเบียนผู้อื่น เราจึง
 ขอรับรองแต่โดยดีให้ฝรั่งเศสคืนดินแดนซึ่งยึดเอาของเรา
 ไปโดยไม่ชอบธรรมนั้นให้แก่เราเสีย โดยมีได้ใช้
 อำนาจบังคับเอาตามดำพินิจฉัย พี่น้องชาวไทยทุกคน
 ทั้งชายหญิงเตรียมพร้อมแล้วที่จะสู้เถิดเถิดเพื่อ
 ชาติในยามเมื่อประเทศชาติต้องการใช้ นี่ย่อมแสดง
 ให้โลกเห็นประจักษ์แล้วว่า ชาติไทยและประชาชน
 ชาวไทยมีอารยธรรมดีเพียงไร อารยธรรมของชาติไทย
 ได้ขยายตัวกว้างขวางมากมายทั้งนี้ก็ด้วย อาศัยรัฐนิยม
 ระเบียบต่าง ๆ ของรัฐบาลเป็นเครื่องส่งเสริมทั้งสิ้น
 ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่ารัฐนิยมเป็นปัจจัยสำคัญซึ่งนำ
 อารยธรรมมาสู่ประเทศชาติไทยโดยเอกประการ

ฉะนั้นอารยชนชาวไทยผู้เจริญจงระตึกถึงประโยชน์ของ
 รัฐนิยม และช่วยรัฐบาลสนับสนุนรัฐนิยมให้เป็นถ
 นิยมของบุคคลทั่วไป โดยการนิยมนับถือและปฏิบัติ
 ตามแนวทางของรัฐนิยม เพื่อผดุงประเทศไทย
 อันเป็นที่รักยิ่งให้เจริญถาวรยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ขอให้บรรดาท่านพี่น้องชาวไทยทั้งหลายน้อม
 จิตระตึกถึงคุณพระศรีรัตนตรัย และอัญเชิญพระ
 บารมีมาคุ้มครองอภิบาลรักษาประเทศไทยตลอด
 จนทวยราษฎร์ชาวไทย ให้ดำรงความเป็นเอกราชและ
 อารยธรรมประจำชาติ พร้อมด้วยความสันติสุขจบ
 ชั่วฟ้าดินสลาย เทอญ.

เรียงความชั้นอุดมศึกษา

เรื่อง “รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้ส่งเสริม
การอาชีพของชาวไทยอย่างไร ?”

ฉบับได้รับรางวัลที่ ๑ ของกรมโฆษณาการ

นายสมบุญ ณ เชียงใหม่

นักศึกษาชั้นปริญญาตรี ปีที่ ๓

มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง

ผู้แต่งเรียงความ

เวียงควม

เรื่อง "รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้ส่งเสริม
การอาชีพของชาวไทยอย่างไร ?"

เนื่องจากประเทศไทยมีภูมิประเทศเหมาะสมแก่
การเพาะปลูก การอาชีพของชาวไทยส่วนใหญ่จึงได้
หันไปในทางกสิกรรม จนรายได้ของประเทศเกิดจาก
กสิกรรมแทบทั้งสิ้น คือ มีข้าวเป็นสินค้าขายออกมาก
ที่สุด ก็เหตุการณ์ที่เราส่งข้าวไปจำหน่ายยังต่างประเทศ
มีแต่ความวิบัติเท่านั้น ควรที่กสิกรไทยจะร่วมมือกัน
แต่ความจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ เพราะในสมัยก่อน
เปิดขนแปดงการปกครอง อิทธิพลในทางการค้าได้
ตกอยู่ในมือชาวต่างด้าวเดียเป็นส่วนใหญ่ เขาอาจที่จะ
กำหนดราคาซื้อขายสินค้าใด ๆ ได้ตามชอบใจ เพราะ
ฉะนั้น กสิกรไทยผู้ซึ่งลงทุนลงแรงทำนาด้วยความ
เหนื่อยยากลำบากกายจึงถูกพ่อค้าคนกลางและเจ้าของ

โรงสีข้าวซึ่งเป็นคนต่างด้าวเอวรัตเอาเปรียบในการ
ซื้อขายข้าวเรื่อย ๆ มา แต่ทั้ง ๆ ที่ทราบว่าเขาเอา
เปรียบ กสิกรไทยก็จำเป็นต้องยอมขายข้าวให้เขา
เพราะไม่ทราบว่าจะนำไปขายให้แก่ผู้ใด นอกจากนั้น
เมื่อเสร็จจากการทำนาแล้ว กสิกรไทยก็มีได้ใช้ที่ดิน
ประกอบการเกษตรอื่น ๆ อีก

สภาพการณ์เช่นนี้เป็นมาช้านานหลายสิบปี จน
กระทั่งเมื่อก่อนหน้า ที่จะเปลี่ยนแปลงการปกครองจาก
ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชา-
ธิปไตยราว ๒-๓ ปี ประเทศไทยได้ถูกกระทบกระเทือน
ด้วยวิกฤตศกภาพในทางเศรษฐกิจอย่างหนัก ในระยะนั้น
ชาวไทยส่วนมากพากันร้องว่ายากจนลงไปทุกขณะ
จนมองไม่เห็นว่าการครองชีพของแต่ละครัวเรือนจะมี
หนทางพ้นคืนดีได้สักปานใด พวกเราต้องแบกไว้ซึ่ง
ภาระในการเสียภาษีอากรค่อนข้างสูง ต้องทำงาน
ด้วยการขาดทุนรอนลงไปทุกระยะเวลา สถานการณ์
เช่นนี้รัฐบาลในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ไม่

สามารถแก้ไขคืนชั้นได้ ดังจะเห็นได้จากข้อความ
 บางตอนในประกาศกระแสพระบรมราชโองการเรื่อง
 ความอืดคืดฝืดเคือง ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พุทธศักราช
 ๒๔๗๕ ซึ่งกล่าวว่ “ด้วยได้ทรงรับฎีการาชฎีกา
 เกด้า ๆ ถวายมาแต่ที่ต่าง ๆ หาดายฉบับ กราบบังคม
 ทูลร้องทุกข์ ถึงความอืดคืดฝืดเคืองซึ่งเกิดแต่ปีหลังมา
 จนบัดนี้ เป็นเหตุให้ขัดสนจนทรัพย์ทำมาหาได้ไม่พอ
 เพียงชีพและเลี้ยงภาษีอากรได้สะดวกเหมือนแต่ก่อน
 พากันขอให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ช่วยบรรเทา
 ความเดือดร้อนด้วยประการต่าง ๆ เช่น ขอให้หึ่งเก็บ
 ภาษีอากรเป็นต้น กล่าวตามความคิดเห็นของเหล่า
 ผู้ถวายฎีกาเป็นเอกนัย เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้า
 อยุ่หัวได้ทรงทราบก็ส่งสาร ด้วยทรงทราบตระหนัก
 อยุ่แต่ว่า ความลำบากของประชาชนมีอยู่แพร่หลาย
 จึงมีพระราชประสงค์ใครจะให้ทราบความตามจริงทั้ง
 กันว่า บุคคลที่ได้รับ ความลำบากในเวลานี้ไม่เฉพาะ
 แต่พวกราษฎรที่ถวายฎีกาเท่านั้น ถึงที่เบ็ดเตล็ดและ

พ่อค้าตลอดจนข้าราชการและเจ้านายก็ได้รับความ
 ลำบากด้วยกันทั้งนั้น เพราะเหตุแห่งความอึดคัก
 ฝืดเคืองครั้งหนึ่งได้เกิดขึ้นในพระราชอาณาเขตต์ อันจะ
 พึงป้องกันได้ด้วยพระบรมเดชานุภาพหรือรัฐวิสาหกิจ
 นโยบายของรัฐบาล เหตุเกิดขึ้นในประเทศอื่น ๆ ก่อน
 แล้วตามมาโดยลำดับจนถึงประเทศนี้ ถึงกระนั้น
 ความลำบากก็กระทบกระทั่งจนถึงบ้านเมืองด้วยกันทุก
 ประเทศ เพราะเมื่อประชาชนยากจนลง เงินภาษีอากร
 ที่รัฐบาลเคยเก็บเฉลี่ยจากคนทั้งปวงเอามาใช้ในการ
 ปกครองบ้านเมืองก็ได้น้อยลงไม่พอแก่การณ้ตั้งแต่
 ก่อน เป็นเหตุให้เกิดความยากลำบากแก่รัฐบาลเป็น
 อย่างยิ่ง ถ้าจะตั้งเคราะห์ให้ราษฎรด้วยเด็กภาษีอากร
 เงินแผ่นดินก็จะยิ่งขาดมากไป เหมือนตัดกำดั่งที่จะ
 ปกครองให้ราษฎรอยู่เย็นเป็นสุขให้อ่อนหนักลงไป จึง
 ต้องไปรดๆ ให้ตัดเงินรายจ่ายราชการลงด้วยเด็กทะบวง
 การและลดจำนวนข้าราชการ ตัดรายจ่ายทางการเงินเดือน
 และค่าใช้สอยให้หน่อยลง ฯลฯ ” ดังนี้ ทงนยอมมีแดง

ว่าสถานการณ์ของประเทศชาติในเวลานั้นเปรียบ
 ประดุจคนไข้ที่มีอาการหนัก รัฐบาลในครั้งกระนั้นหมด
 หนทางที่จะแก้ไขเยียวยาจนถึงกับยอมตั้งภัยคัตงาน
 ลงและ “ตุน” ข้าราชการออก เพื่อให้งบประมาณ
 แผ่นดินเข้าสู่ดุลยภาพ การกระทำเช่นนี้ย่อมเป็นเหตุ
 ให้ราชการถอยหลัง และข้าราชการผู้ซึ่งถูกตุนออก
 ไปก็กตัญถายเป็นคนว่างงานขึ้น

เดชบุญที่ชาติไทยไม่ถึงคราวอัปจน จึงได้มี
 บุคคลคนหนึ่งคือ “คณะราษฎร” ซึ่งประกอบด้วย
 ข้าราชการทั้งฝ่ายทหารพลเรือนและราษฎรร่วมมือกัน
 กระทำการปฏิวัติขึ้นเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช
 ๒๔๗๕ เพื่อยับร้อมการปกครองจากสมบูรณาญา-
 สัตธิราชย์มาเป็นประชาธิปไตย โดยมีพระมหา
 กษัตริย์อยู่ใต้รัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ก็เพื่อประสงค์จะ
 แก้ไขสถานการณ์ของประเทศชาติให้ดีขึ้นตาม
 ลำดับและให้เทียมทันอารยประเทศทั้งหลาย แจ้งตาม
 หลัก ๖ ประการของคณะราษฎรซึ่งได้ประกาศแก่ปวง

ชนชาวไทยเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
นั้นแล้ว

ในหลัก ๖ ประการของคณะราษฎรนี้ คณะ
ราษฎรได้ประกาศหลักเศรษฐกิจออกมาว่า “ข้อ ๓.
จะต้องบำรุงความสมบูรณ์ของราษฎรในทาง
เศรษฐกิจ โดยรัฐบาลใหม่จะหางานให้ราษฎรทุก
คนทำ จะวางโครงการเศรษฐกิจแห่งชาติ ไม่
ปล่อยให้ราษฎรอดอยาง” ดังนี้

เมื่อคณะราษฎรได้เปลี่ยนแปลงการปกครอง
สำเร็จ และพระมหากษัตริย์ได้พระราชทานรัฐ
ธรรมนูญแก่ปวงชนชาวไทยตามคำกราบบังคมทูลขอ
ร้องของคณะราษฎรแล้ว ประเทศไทยที่รักยิ่งของ
เราก็ได้ดำเนินการปกครองระบอบใหม่ คือ ระบอบ
ประชาธิปไตย ดังที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้

รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญทุก ๆ ชุด ซึ่งได้รับ
ความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นผู้บริหาร
ราชการแผ่นดินนี้ ต่างรับรองว่าจะดำเนินนโยบาย

ทั่วไปตามหลัก ๖ ประการของคณะราษฎร เพื่อให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าไปตามวิถีทางรัฐธรรมนูญ

ลำดับต่อไปจะได้บรรยายว่า นับแต่รัฐบาลในระบบรัฐธรรมนูญได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎรให้บริหารราชการแผ่นดินแล้วได้ดำเนินการส่งเสริมการอาชีพของชาวไทย เพื่อให้การเป็นไปตามหลักเศรษฐกิจ ซึ่งคณะราษฎรได้ประกาศไว้ดังกล่าวนั้นมาแล้วเบื้องต้นอย่างไร

ในเบื้องต้น รัฐบาลในระบบรัฐธรรมนูญได้ตระหนักเป็นอย่างดีว่า ในขณะที่ทำการเปลี่ยนแปลงการปกครองนั้นเป็นเวลาที่เศรษฐกิจของโลกกำลังตกอยู่ในวิกฤตศกียา การเงินฝืดเคืองทั่วไป สินค้าสำคัญของเราคือข้าวราคาตกต่ำ ชาวนาของเราได้รับความลำบากยากแค้น มีกรรมกรที่ไม่มีงานทำเกิดขึ้น บ้านเมืองยากจนตงทั่วๆ ไป รัฐบาลใหม่จึงได้รับช่วยเหลือในเรื่องที่จำเป็นต้องช่วยทันที คือ ยกเลิกอากรนาเกลือและภาษีสัมพัทธ์ ดลพิภักดิ์เก็บ

ที่ประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็เพราะในขณะ
 นั้นการครองชีพของชาวไทยทั่วไปอยู่ในสภาพยากจน
 ข้นแค้นต้องเป็นหนี้สินรุงรัง และในการกักเงินกันนั้น
 ปรากฏว่าเจ้าหนี้บางคนเรียกดอกเบี้ยสูงถึง เป็นการ
 ทำนุหนหลังคน ไม่ชอบด้วยหลักภราดรภาพและ
 มนุษยธรรม รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญจึงได้
 ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อลดฐานะของลูกหนี้
 ชาวไทยผู้ยากจนไว้มิให้เดือดร้อนถึงขนาด กับขยาย
 การสหกรณ์ประเภทหาทุนให้กว้างขวางขึ้น การ
 ขยายสหกรณ์ให้กว้างขวางออกไปเช่นนี้เป็นการศึกษา
 ทางทุนรอนและผ่อนภาระอันหนักของกสิกรไทยลงไป
 มาก นอกจากนี้ยังได้ช่วยเหลือด้วยการ แจกจ่าย
 พันธุ์ข้าวที่ดีแก่ชาวนา เพื่อสะดวกแก่การที่จะตั้ง
 มาตรฐานสินค้าข้าวขึ้น และเพื่อยังไว้ซึ่งชื่อเสียง
 แห่งข้าวไทยในตลาดต่างประเทศ นี้เป็นแต่เพียงการ
 ช่วยเหลือในขั้นต้นของรัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญ

ในกาดต่อมา รัฐบาลในระบบรัฐธรรมนูญได้
 พิจารณาเห็นว่า มีค่าภาษีอากรบางประเภทค้าง
 ทับถมอยู่แก่ราชการเป็นจำนวนมาก ถ้าได้ยกค่าภาษี
 อากรที่ค้างเหล่านี้ให้เป็นพิเศษสักคราวหนึ่ง จะเป็นการ
 ปลดเปลื้องความทุกข์ยากของราชการในยามฝืดเคือง
 และจะเป็นการช่วยให้การอาชีพได้เริ่มต้นด้วยความ
 มั่นคงก้าวหน้าสืบไป จึงได้ประกาศพระราชบัญญัติยก
 ค่าภาษีอากรที่ค้างบางประเภท พุทธศักราช ๒๔๗๗
 ให้ยกเงินอากรค่านา เงินรัชชูปการ เงินอากรสวนใหญ่
 ค่าที่สวน ภาษีค่าที่ไร่อ้อย ภาษีค่าที่ไร่ยาสูบสำหรับ
 พ.ศ. ๒๔๖๘ พ.ศ. ๒๔๗๐ พ.ศ. ๒๔๗๓ พ.ศ. ๒๔๗๒
 พ.ศ. ๒๔๗๓ พ.ศ. ๒๔๗๔ และพ.ศ. ๒๔๗๕ ที่ค้างชำระ
 กับอากรส้มปัดสรและอากรสวนจากซึ่งได้ยกเลิกแล้ว
 แต่ยังคงค้างชำระอยู่ทั้งสิ้น นับว่าเป็นการปลดเปลื้อง
 ภาระในทางภาษีอากรที่ราชการเคยร่ำร้องขอให้ปลด
 เปลื้อง แต่ครั้งสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์นั้นให้
 ปลดศานการไป นอกจากนั้นยังได้ขยายการส่งเสริม

การอาชีพของชาวไทยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ตามกำลัง
ของประเทศที่จะทำได้ ด้วยความมุ่งหมายที่จะก่อให้เกิด
เกิดความมั่งคั่งสมบูรณ์แก่ประชาชนชาวไทย เมื่อ
เสร็จไปแล้วคงจำแนกออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ดังนี้ คือ

๑. การส่งเสริมทั่วไป
๒. ส่งเสริมการเกษตรกรรม
๓. ส่งเสริมการพาณิชย์
๔. ส่งเสริมการอุตสาหกรรมเหมืองแร่
๕. ฟื้นฟูและส่งเสริมการ อุตสาหกรรมประเภท

ต่าง ๆ

๖. การส่งเสริมโดยทางอ้อม

๑. การส่งเสริมทั่วไป

รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญมีความปรารถนา
อย่างแรงกล้าที่จะให้ประชาชนชาวไทยทุกประเภท
มีความขยันขันแข็งตั้งหน้าประกอบอาชีพที่สุจริต
ทุก ๆ อย่าง จึงได้พิจารณาชี้แจงแนะนำให้ชาว
ไทยตื่นตัวเริ่มประกอบการอาชีพต่าง ๆ โดยไม่เดือด

งาน ขอร้องชาวไทยทั่วไปว่าอย่าได้ตั้งข้อรังเกียจ
 งานชนิดนี้ด้บายแถมมีเกียรติ งานชนิดนี้เป็น
 งานชั้นต่ำไม่มีเกียรติ ซึ่งเป็นความเข้าใจผิดหลงของ
 คนไทยบางหม่บางพวก ให้ถือว่ามีผู้ที่ประกอบการ
 อาชีพโดยสุจริตจะเป็นชาวสวนชาวนาพ่อค้ากรรมกร
 หรือข้าราชการย่อมควรได้รับความยกย่องในชุมชน
 ด้กัน ผู้ที่อยู่ว่างเปล่าคอยอาศัยผู้อื่นเลี้ยงอีกที่
 ด้สมควรได้รับคำตำหนิติเตียนว่าเป็นผู้ไม่รักชาติ ไม่
 ช่วยกันสร้างชาติและถ่วงความเจริญก้าวหน้าของชาติ
 ได้ขอร้องจึงวอนให้พี่น้องชาวไทยเห็นความสำคัญใน
 การประกอบการอาชีพเป็นหนักแน่น เพื่อประโยชน์
 แก่ครอบครัวและส่วนรวมของประเทศชาติ สิ่งใดที่
 คนไทยกระทำขึ้นขอให้คนไทยทั้งมวลช่วยกันส่งเสริม
 และอุดหนุน ที่สุดแม้ของไทยทำจะยังไม่ดีเท่าของ
 ต่างประเทศก็ขอขอร้องไว้แก่ใจ ให้ถือว่ามีผลิตผลหรือ
 ผลิตภัณฑ์ใด ๆ ที่คนไทยกระทำขึ้นยอมเป็นหน้าที่ของ
 ชาวไทยทุกคนจะต้องช่วยกันส่งเสริมและอุดหนุน เพื่อ

ให้คนไทยที่กระทำหรือประดิษฐ์วัตถุหนึ่ง ๆ ขึ้นมาดัง
 หน้าที่ในอันที่จะจัดทำให้ดียิ่งขึ้น จนมีคำขวัญก่อกำ
 กันเพื่อให้นิยมไทยอย่างแพร่หลายว่า “ไทยต้องอด
 หนุนไทย” “ไทยทำ ไทยใช้” “ไทยขาย ไทยซื้อ”
 ฯลฯ ดังนี้เป็นต้น

นอกจากนี้ ถ้าชาวไทยจังหวัดใดได้ประดิษฐ์คิด
 ทำสิ่งของใด ๆ ขึ้นจากวัตถุที่กำเนิดในประเทศไทย
 ท่านนายกรัฐมนตรีก็ออกดำห้ประกาศชมเชยความอด
 ด้หาพยายามของชาวยุทธไทยนั้น ๆ อยู่เสมอ ทั้งขอรับรอง
 ให้พี่น้องชาวไทยเขาใจได้ อดหนุนช่วยกัน ขายช่วยกัน
 ซื้อ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้สิ่งประดิษฐ์ของชาวไทย
 แพร่หลายและเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น และถ้าผู้ใดส่ง
 วัตถุอย่างเครื่องอุปโภคบริโภคที่กำเนิดหรือประดิษฐ์
 ขึ้นในประเทศไทยไปขอให้กรมวิทยาศาสตร์วิเคราะห์
 กรมวิทยาศาสตร์ก็รับทำการวิเคราะห์ให้ เมื่อได้
 วิเคราะห์แล้วเห็นว่าไม่เป็นอันตรายต่อร่างกายและใช้
 ได้ กรมพาณิชย์ก็ประกาศให้ประชาชนทราบว่า

เครื่องอุปโภคบริโภคที่กำเนิดหรือประดิษฐ์ขึ้นใน
ประเทศไทยขึ้นนี้ หรือตราบนั้นมีคุณสมบัติหรือคุณ
ภาพดี สัมควรที่จะอยู่ในความนิยมสำหรับประชาชน
ชาวไทยต่อไป

อนึ่งเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ศกนี้ รัฐบาลได้ประกาศใช้
พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม (ฉบับ
ที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๓ ตั้งกรมประชาสงเคราะห์
เพิ่มขึ้นอีกกรมหนึ่งในสำนักนายกรัฐมนตรี ให้มี
หน้าที่ดำเนินการ ส่งเสริมสวัสดิภาพของประชาชนใน
ด้านการครองชีพให้ได้รับความสมบูรณ์พูนสุขและมี
ความสดชื่นแจ่มใส เพื่อเป็นพยานภาพของประเทศ
ชาติสืบไป

เมื่อได้ตั้งกรมขึ้นแล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีก็ตั้ง
ให้คณะกรรมการจังหวัดต่าง ๆ สำนวจดว่าตามจังหวัด
ต่าง ๆ มีที่ดินรกร้างว่างเปล่าอยู่ใกล้ที่ตั้งจังหวัดและ
การคมนาคมสะดวกอยู่ณตำบลอำเภอใด มีเนื้อที่
ประมาณเท่าใด เหมาะแก่การประกอบอาชีพอย่าง

ใต เพื่อกรมประชาสงเคราะห์จะได้พิจารณาจัดตั้ง
 นิคม "สร้างตนเอง" โดยจะชักชวนชาวไทยทั้งหลาย
 บรรดาที่มีร่างกายแข็งแรง ซึ่งไม่มีที่ทางทำกินเป็น
 หลักรแห่ง แต่มีเจตนาอันแรงกล้าขอปรัดด้วยความ
 มานะพากเพียรที่จะก่อร่างสร้างตัวให้เป็นหลักฐานให้
 เข้าไปพำนักตั้งเนื้อตั้งตัวด้วยน้ำพักน้ำแรงของคนใน
 นิคม "สร้างตนเอง" ผลของการนี้ปรากฏว่า ใน
 ขณะกรมประชาสงเคราะห์ได้จัดการเปิดนิคม "สร้าง
 ตนเอง" ขึ้นที่จังหวัดสระบุรี อพยพชาวไทยที่มีใจ
 สัมคิรไปตั้งนิคมที่นั่น และจัดการแบ่งบั้นที่ดินให้ชาว
 นิคมเข้าทำการหักร้างถางพงทำการเพาะปลูกและเลี้ยง
 สัตว์ ชาวนิคมผู้ใดไม่มีทุนทรัพย์พอที่จะปลูกบ้าน
 เรือน หรือไม่สามารถหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการ
 ประกอบการกสิกรรมได้ ทางการที่รับช่วยเหลือจัด
 การให้โดยเรียบร้อยโดยมีเงื่อนไขว่าเมื่อผู้ที่เข้าอยู่ใน
 นิคมทำการเพาะปลูกได้ผล และจำหน่ายได้เงินแล้ว
 จะต้องชำระให้แก่ทางการเป็นค่าชดใช้ค่าเครื่องมือ

และโรงเรียนที่ทางการได้ลงทุนและจ่ายให้ไป โดย
 ทางการจะตีราคาโรงเรียนและเครื่องใช้ต่างๆในอัตรา
 ต่ำที่สุด สำหรับพืชผลที่ชาวนิคมทำการเพาะปลูก
 ได้ ทางการก็จะรับซื้อและจัดหาตลาดจำหน่ายให้เอง
 เวลาเจ็บไข้ได้ป่วยก็มีแพทย์ที่ชำนาญคอยทำการรักษา
 พยาบาลให้โดยไม่คิดมูลค่าแต่อย่างใด ดังนั้นจึงเป็นที่
 หวังว่า ภายในไม่ช้าตามจังหวัดต่าง ๆ คงจะมีนิคม
 “สร้างตนเอง” ขึ้นทั่วไป สมดังคำประกาศของ
 คณะราษฎรที่ว่า จะบำรุงความสุขสมบูรณ์ของ
 ราษฎรในทางเศรษฐกิจ โดยรัฐบาลใหม่จะหางาน
 ให้ราษฎรทุกคนทำ จะวางโครงการเศรษฐกิจแห่ง
 ชาติ ไม่ปล่อยให้ราษฎรอดอยากโดยแท้

นอกจากนี้มีการส่งเสริมการอาชีพทั่ว ๆ ไปของ
 ชาวไทยที่สำคัญอย่างยิ่งอีกประการหนึ่ง คือ การประ-
 กาศใช้พระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรม พุทธศักราช
 ๒๔๘๓ พระราชบัญญัติฉบับนี้แต่คงให้เห็นอย่างเด่น
 ชัดว่า รัฐบาลในระบบรัฐธรรมนุญได้พยายามทุกๆ

วิถีทางที่จะส่งเสริมการอาชีพของชาวไทย กล่าวคือ
มาตรา ๕ บัญญัติว่า

“วัฒนธรรมซึ่งประชาชนชาวไทยจักต้องปฏิบัติ
ตั้งที่กล่าวไว้ในมาตราก่อนนั้น นอกจากจะได้กำหนด
ไว้โดยพระราชบัญญัติแล้ว ให้กำหนดโดยพระราช
กฤษฎีกาได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

๑๓๑

๑๓๑

๑๓๑

๓. ความนิยมไทย.”

คำว่า “ความนิยมไทย” นี้มีความหมายลึกซึ้ง
มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในทางเศรษฐกิจ มุ่ง
หมายให้ชาวไทยนิยมใช้ของที่ผลิตหรือประดิษฐ์
ขึ้นในประเทศไทย หรือพูดให้เข้าใจง่าย ๆ ก็คือว่า
ให้ชาวไทยอุดหนุนชาวไทยด้วยกัน เป็นต้นว่าช่วยกันซื้อ
สินค้าที่ทำในเมืองไทย โดยถือเป็นหน้าที่ว่าไทยต้องม
ีความนิยมไทย เมื่อไทยทำ ไทยต้องใช้ เมื่อไทยขาย
ไทยต้องซื้อ ต่างฝ่ายต่างอุดหนุนซึ่งกันและกัน เพื่อ

หวังผลเลิศในทางเศรษฐกิจแห่งชาติ ทั้งนี้ เป็นการ
สนับสนุนรัฐบาลนิยมฉบับที่ ๕ เรื่องให้ชาวไทยพยายามใช้
เครื่องอุปโภคบริโภคที่มีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศ
ไทยให้ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งขึ้น

๒. ส่งเสริมการเกษตรกรรม

การเกษตรกรรมได้แก่การทำนา การเพาะปลูก
พืชอื่นๆ การประมงและการเลี้ยงสัตว์

โดยที่ชาวนาเป็นกระดูกสันหลังของประเทศ รัฐบาล
บาลในระบบบริสุทธิธรรมนุญจึงได้สนใจรีบเร่งช่วยเหลือ
และส่งเสริมการอาชีพของชาวนาอย่างยิ่ง กล่าวคือ
ได้แจกพันธุ์ข้าวปิ่นแก้ว พวงเงิน จำปาตะ ทองระย้า
ดำ เหลืองอ่อน ชาวดตรอง บางพระ น้ำดอกไม้
และนางคานี ซึ่งเป็นพันธุ์ข้าวอย่างดีแก่ชาวนา เพื่อ
เป็นพันธุ์สำหรับปลูก เพราะข้าวที่กล่าวนี้ทั่วโดกต่าง
ต้องการซื้อและให้ราคาแพงกว่าข้าวธรรมดาเกวียน
ละหลายบาท กรมพาณิชย์จึงได้ประกาศชักชวนให้
ชาวนาชวนชวหายหาพันธุ์ข้าวเหล่านี้มาปลูกและขอให้

บริษัทชาวไทยจำกัดรับซื้อจากชาวนาโดยให้ราคาสูงกว่าชาวอย่างอื่น เมื่อกรมพาณิชย์ประกาศไปแล้ว กรมเกษตรและการประมงก็สนับสนุนเรื่องนี้อย่างเต็มที่ ว่าชาวชนิตกกต่างแดนนั้นเป็นพันธุ์ข้าวที่กรมเกษตรและการประมงได้คัดเลือกและบำรุงมาเป็นเวลา ๑๕ ปีแล้ว จึงแนะนำให้ผู้ที่สนใจในการเพาะปลูกข้าวพันธุ์ต่างๆ ที่ต่างชนิดติดต่อขอคำแนะนำได้จากกรมเกษตรและการประมงหรือพนักงานข้าวประจำอำเภอ นอกจากนี้ยังได้หาทางกำจัดโรคพืชและกำจัดแมลงที่ทำอันตรายแก่พืชพันธุ์ โดยทดลองตามหลักสูตรวิทยาศาสตร์ แล้วนำผลแห่งการทดลองไปใช้เพื่อประโยชน์แก่ชาวนาชาวดอน กับทั้งเร่งทำการปราบโรคที่เกิดแก่โคกระบือทำการก่อสร้างชลประทาน เพื่อประโยชน์แก่การทำนาของราษฎร โดยจัดทำเป็นโครงการๆ ไปภายในวงเงินที่ได้รับอนุญาตจากสภาผู้แทนราษฎร คือ โครงการนครนายก โครงการสุพรรณบุรี โครงการพายัพ โครงการแม่น้ำน้อยและโครงการเพชรบุรี ซึ่งโครง

การก่อสร้างขุดประทุนที่ว่านี้ เมื่อทำแล้วเสร็จจะเป็น
ประโยชน์แก่การทำนากว่า ๓ ล้านไร่

ประการที่สำคัญก็คือได้ช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ
ด้วยวิธีการสหกรณ์ เพื่อโอบอุ้มคุ้มครองเกษตรกร
ไทยให้ได้รับความสะดวกในการประกอบอาชีพ ทั้งนี้
ก็เพราะปรากฏว่าชาวนาไทยส่วนมากขัดคัดขัดสน มี
ฐานะไม่มั่นคงและมีหนี้สินเกือบถ้วนพันตัว เหตุที่ต้อง
เป็นหนี้ก็เพราะไม่มีทุนของตนเอง และทางที่จะได้เงิน
ทุนมากมีแต่ทางเดียวคือต้องกู้ยืมโดยเสียดอกเบี้ยแพง
ส่วนผู้ทัก ยืมในระหว่างญาติซึ่งไม่ต้องเสียดอกเบี้ยนั้น
ถึงหากจะมีบ้างก็น้อยราย ประกอบด้วยผลของการ
ทำนาอยู่ในระดับที่ได้บ้างเสียบ้าง และอาจเสียผลคิดๆ
กันถึง ๒-๓ ปีก็มี เมื่อเป็นเช่นนั้นหนี้ๆเข้า ดอกเบี้ย
ก็ทับทวงจนเป็นหนี้ทอนตัวไม่ขึ้นผลที่สุดกรรมสิทธิ์ใน
ที่ดินสำหรับทำกิน อันนำไปเป็นประกันก็หลุดไปเป็น
ของเจ้าหนี้

อันการสหกรณ์นั้นเป็นวิธีที่ปฏิบัติกรณียกิจร่วมกัน
เพื่อให้สำเร็จประโยชน์ในทางทรัพย์สิน และมุ่งที่จะส่งเสริม
เสริมในทางศีลธรรมและความคิดในอันที่จะให้ครอง
ชีพอยู่ด้วยความผาสุก

อาศัยเหตุผลตามที่กล่าวมา รัฐบาลในระบอบ
รัฐธรรมนูญจึงได้เริ่มจัดสหกรณ์ประเภทหาทุนขึ้นก่อน
เพราะชาวนาต้องการทุนรอนที่จะใช้จ่ายก่อนอื่น โดย
ที่สหกรณ์รูปนี้เป็นรากฐานของการที่จะจัดสหกรณ์รูป
อื่นๆ เมื่อได้จัดตั้งสหกรณ์ประเภทหาทุนขึ้นแล้ว
ต่อมาก็ได้จัดตั้งสหกรณ์เข้าซื้อที่ดิน โดยมีจุดประสงค์
เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรซึ่งไม่มีที่นาของตนเองทำกิน ให้ได้
มีที่นาเป็นกรรมสิทธิ์ด้วยวิธีเข้าซื้อแบบสหกรณ์ ตั้ง
ร้านสหกรณ์ขึ้นในบางจังหวัดที่เป็นแดนของสหกรณ์
รูปหาทุน เพื่อเป็นการส่งเสริมฐานะในทางเศรษฐกิจ
ของสมาชิกสหกรณ์ด้วยวิธีจัดซื้อเครื่องอุปโภคบริ-
โภคอันจำเป็นแก่การครองชีพ และเป็นทางฝึกนิสัยให้
รู้จักค้าขายเป็นการติดต่อไป ตั้งสหกรณ์ขายข้าว

เพื่อช่วยให้สมาชิกขายข้าวได้ในราคาดีและทั้งส่งเสริม
 ให้นิยมการค้าขายยิ่งขึ้น ตั้งสหกรณ์บำรุงที่ดิน เพื่อ
 ประสงค์ให้ร่วมทุนร่วมแรงกันบำรุงที่ดิน และจัดทำ
 หรือจัดหาสิ่งอุปกรณ์อื่น ๆ ซึ่งช่วยให้เกิดผลในการ
 ทำกินอันเป็นประโยชน์ส่วนรวมของสหกรณ์ ตั้ง
 สหกรณ์นิคม เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินและ
 บ้านเรือนของตนเอง โดยวิธีตั้งทุนลงแรงไถนสร้าง
 และจัดแบ่งที่ดินให้ครอบครองทำประโยชน์ตามกำลัง
 ทำกินแห่งครอบครัว เพื่อให้มีที่ประกอบอาชีพเป็น
 หลักฐานต่อไป

และโดยที่ชาวนาไทยเคยร่ำร้องว่าถูกพ่อค้าคน
 กดงกตราคาราคาข้าว กรมพาณิชย์จึงได้แจ้งราคาข้าว
 ที่ซื้อขายกันในตลาดกรุงเทพฯ ให้ชาวนาทราบทาง
 โทรเลขทุก ๆ ระยะเวลาที่ราคาข้าวเปลี่ยนแปลง โดยกรม
 ไปรษณีย์ โทรเลขได้ช่วยเหลือสั่งให้นายไปรษณีย์
 จังหวัดต่าง ๆ นำโทรเลขนั้นปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการ
 ไปรษณีย์ โทรเลข แล้วส่งให้แก่คณะกรรมการ

อำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดนั้นและเจ้าพนักงานสหกรณ์ประจำจังหวัด เพื่อคณะกรรมการอำเภอและเจ้าพนักงานสหกรณ์จะได้ประกาศโฆษณาให้ชาวนาหรือสมาชิกสหกรณ์แล้วแต่กรณีทราบ จึงทำให้ชาวนาในลุ่มภูมิภาคสามารถทราบราคาข้าวที่แท้จริง และเมื่อเร็ว ๆ นี้กระทรวงเศรษฐกิจยังได้จัดตั้งบริษัทข้าวไทย จำกัดขึ้นทำการรับซื้อข้าวจากชาวนาโดยตรงเป็นการตัดมิให้มีพ่อค้าคนกลางทำการขูดเลือดเนื้อพี่น้องชาวไทยอย่างสมัยก่อน ๆ บริษัทที่กล่าวนี้ได้จัดตั้งโรงสีข้าวขึ้นทำการสีข้าวจำหน่ายทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร กับทั้งจัดตั้งนางรับซื้อข้าวจากชาวนาตามสถานีรถไฟบางแห่งโดยได้รับความช่วยเหลือร่วมมือจากกรมรถไฟ นับว่าชาวนาไทยได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญมากมายหลายอย่างผิดกับสมัยก่อนมาก

ในทางเพาะปลูกพืชอื่น ๆ รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญก็ได้พยายามส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกร

กรกระทำกันอย่างเต็มที่ ได้พบว่าแดงให้ประชาชน
ชาวไทยทราบถึงความสำคัญของการเพาะปลูกพืชและ
เลี้ยงสัตว์อยู่เสมอ ๆ โดยเพาะอย่างยิ่ง ได้ชี้แจง
แนะนำให้เกษตรกรปลูกพืชอื่น ๆ เมื่อต้นฤดูทำนาแล้ว
เช่น ฝ้าย ถั่วเหลืองและยาสูบ เป็นต้น ถึงกับได้ลงทุน
ซื้อพันธุ์ฝ้ายเขมร ถั่วเหลืองและพันธุ์ยาสูบเวียดนาม
แจกให้ราษฎรเพาะปลูกและขยายปริมาณออกไปให้
แพร่หลายยิ่งขึ้น จนทำให้พี่น้องชาวไทยหันมาใส่ใจ
ดำเนินการตามที่รัฐบาลแนะนำ และก็ได้รับผลเป็นที่
น่าพึงใจ

โดยเพาะยาสูบนั้นได้ออกพระราชบัญญัติยาสูบ
พุทธศักราช ๒๔๘๓ เพื่อบำรุงการปลูกยาสูบของ
ประเทศไทยให้เป็นที่มั่นคงวิถึการค้าซึ่ง
วิถึทางที่จะพบนุชาชาวไทยยาสูบให้ได้มีโอกาสขายไปยา
ของคนด้วยราคาดี เป็นการคุ้มครองกสิกรในเรื่อง
ราคาควบคุมยาสูบและการนำสิ่งเช่นว่านั้นเข้ามาในรา

อาณาจักร และให้รางวัลแก่ผู้ที่ตั้งยาออกไปจำหน่าย
นอกราชอาณาจักรอีกด้วย

ในด้านการประมง ก็ได้จัดการสำรวจและบำรุง
หนองบึงต่างๆ เพื่อเป็นการเพาะและขยายพันธุ์ปลา เช่น
บำรุงรักษาบึงบรเพ็ดในจังหวัดนครสวรรค์ กว๊านที่
อำเภอพะเยาจังหวัดเชียงราย บึงสีไฟในจังหวัดพิจิตร
และให้กรมเกษตรและการประมงร่วมมือกับกรมอุทก
ศาสตร์สำรวจพืชพันธุ์ในทะเล กับขอรับรองให้ราษฎร
เลี้ยงปลาในบ่อกันให้มากขึ้น ประการสำคัญที่สุดก็
คือได้ออกพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงใน
เขตการประมงไทย พุทธศักราช ๒๔๘๒ ตั้งวงสิทธิ
การออกใบอนุญาตอันเกี่ยวกับการประมงให้คนไทยมี
สิทธิได้รับ อนุญาตทำการประมงได้ดีกว่าคนต่างด้าว
และเมื่อพ้นวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๘๗ แล้ว
คนต่างด้าวจะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงในน่าน
น้ำจืดอีกเลย

อย่างไรก็ดี มีการส่งเสริมการอาชีพของชาวไทย
 ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ การออกพระราชบัญญัติจัด
 การกู้เงินในประเทศเพื่อเกษตรกร พุทธศักราช ๒๔๘๓
 จัดการกู้เงินภายในประเทศ ๒๕ ล้านบาทเพื่อนำเงิน
 รัยนั้นไปใช้เพื่อเกษตรกรโดยตรง เป็นต้นว่าขยายการ
 ผลิตหกรณ์ให้แพร่หลาย และถ้าท้องที่ใดยังไม่มีผลิตหกรณ์
 ก็จะจัดให้มี จะจัดเบ็ดเตล็ดขึ้น และจะเริ่มให้มี
 ผลิตหกรณ์ชาวสวน และหาทางช่วยเหลือชาวประมงใน
 ทำนองเดียวกัน

อนึ่ง ได้ออกพระราชบัญญัติการสวนครัวและการ
 เติงสัตว์เพื่อประโยชน์แห่งครัวเรือน พุทธศักราช
 ๒๔๘๒ ให้ราษฎรทำสวนครัวและเติงสัตว์ เพื่อเป็น
 การช่วยเศรษฐกิจภายในครัวเรือน หากการสวนครัว
 และการเติงสัตว์เจริญมั่นคงขึ้น ผลักและพืชผลหรือ
 สัตว์อันเกิดจากการ สวนครัว และการ เติงสัตว์นั้น
 เหลือกินเหลือใช้แล้วก็จะได้จัดทำเป็นสินค้าขึ้น จนถึง

กับตั้งออกไปจำหน่ายนอกประเทศได้ อันจะเป็นทาง
นำมาซึ่งความวัฒนาถาวรของชาติไทยเรา

นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้จัดให้มีการประกวดพืช
และสัตว์ตามจังหวัดต่าง ๆ อยู่เสมอทุกปี โดยมีเงิน
รางวัลให้แก่ผู้ชนะในการประกวดจังหวัดละ ๑๐๐ บาท
นับว่าเป็นการบำรุงกำลังน้ำใจ ของเกษตรกรไทยให้
ขมักเขม้นทำการเพาะปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์อย่างสำคัญ

๓. ส่งเสริมการพาณิชย์

รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้ตระหนักเป็นอัน
ดีว่า การพาณิชย์หรือการค้าขายเป็นอาชีพที่สำคัญ
ยิ่งประการหนึ่งซึ่งจะเพิ่มพูนโภคทรัพย์ให้แก่พสกนิกร
เพราะฉะนั้นจึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้
ชาวไทยประกอบกิจการค้าให้มากที่สุดที่จะมากได้
มิใช่คนต่างชาติเป็นผู้ขาย แต่คนไทยเป็นผู้ซื้อแต่
ฝ่ายเดียว ดังที่เคยเป็นมาแต่อดีตกาลก่อน ได้พยายาม
แนะนำให้คนไทยกระทำการค้าอยู่เรื่อยๆ เมื่อได้แนะนำ
หลายครั้งหลายหนแล้ว ก็ทดลองหาอาชีพให้แก่ผู้มีทุน

ประโยชน์แก่คนไทยเราเองโดยเริ่มแข่งขันกับชาวต่าง
 ชาติที่ทำการค้าขายอยู่ในบ้านของเราในเวลานี้ และ
 ต้องสู้เขาให้ได้ ด้วยมีคนไทยชายและมีคนไทยเป็นคน
 ซื่อ ไม่ใช่ต่างชาติขาย แล้วไทยซื้อแต่ฝ่ายเดียว การ
 ที่รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้แนะนำส่งเสริมให้
 คนไทยประกอบการค้าขายและอุตสาหกรรมพ่อค้าไทยด้วย
 กันดังนี้ หาใช่ต้องการขับไล่หรือทำอะไรแก่ชนชาติอื่น
 ในทางหักหาญอันมิเป็นธรรมดา หากแต่ต้องการ
 ความเป็นธรรมในการประกอบการทำมาหากินใน
 ประเทศไทยแห่งเดียวของคนไทยให้เหมือนที่นานาชาติ
 เขาปฏิบัติในบ้านเมืองของเขาเท่านั้น และต้องการ
 ดันับสนุนคนไทยในทางนี้ให้เหมือนที่รัฐบาลนานาชาติ
 ได้ช่วยประชาชนของเขา กับทั้งต้องการให้พี่น้อง
 ชาวไทยได้บำเพ็ญกรณียกิจที่จะสนับสนุนคนไทยกัน
 เองอย่างชนชาติอื่นเขาช่วยกันเท่านั้น

โดยที่รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญมีความ
 ปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะได้เห็นกิจการค้าตกอยู่ใน

มือของคนไทยจึงได้กระทำการค้าบางอย่าง เป็นผู้
 และพร้อมกันนั้นก็ส่งเสริมให้คนไทยกระทำทุก ๆ วิถี
 ทาง เป็นต้นว่า ตั้งบริษัทชาวไทยจำกัดขึ้นทำการค้า
 ชาว ตั้งบริษัทค้าพืชผลไทยจำกัดขึ้นทำการรับซื้อและ
 จำหน่ายพืชผลของไทย ตั้งบริษัทจังหวัดพาณิชย์
 จำกัดขึ้นสำหรับทำการค้าตามจังหวัดต่าง ๆ ตั้งบริษัท
 เรือไทยจำกัด บริษัทเดินเรือไทยจำกัดและบริษัทไทย
 เดินเรือทะเลจำกัดขึ้นทำการเดินเรือและดำเนินการ
 พาณิชยกรรมในและระหว่างประเทศ ๆ ตั้งบริษัท
 เกดือไทยจำกัดขึ้นทำการค้าเกดือ และเมื่อวันที่ ๕
 มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒ กระทรวงมหาดไทยยัง
 ได้สั่งการไปยังคณะกรรมการจังหวัดทุกจังหวัดให้หา
 ทางสนับสนุนช่วยเหลือคนไทยให้ทำการค้ายิ่งขึ้น และ
 ว่าถ้าเป็นข้าราชการเบี่ยงวัดเบียบำนาญ บริษัทชาว
 ไทยจำกัดก็เปิดโอกาสให้ทำการค้าช่วงชั่วคราวของบริษัท
 ได้ โดยมีหลักการให้แบ่งเบี่ยงวัดหรือเบียบำนาญ
 ที่ได้รับประจำอยู่ในระยะ ๑๒ เดือนหนึ่งครั้งหนึ่งเป็น

ประกัน ทั้งยังติดต่อเจรจากับกรมเชื้อเพลิง กรม
 พดารีการทหารบก และบริษัทไทยนิคมพาณิชย์จำกัด
 ขอให้เปิดโอกาสให้ข้าราชการที่มีเบียดเบียนอำนาจ
 ได้ทำการค้าช่วงสินค้าของ กรม หรือบริษัทนั้น ๆ แล้ว
 แต่กรณี โดยให้หักประกันทำนองเดียวกับการค้า
 ช่วงข้าวของบริษัทข้าวไทยจำกัด ส่วนกระทรวง
 ธรรมการเท่า ก็ได้สั่งให้จังหวัดต่างๆจัดให้มีตลาดนัด
 ของนักเรียนทุกๆ เดือน เพื่อเป็นการปลุกนิสัยดีและ
 ผูกหัดเด็กไทยให้นิยมและรู้จักการค้า ตั้งแต่อยู่ในวัย
 เยาว์ ประการสำคัญที่สุดก็คือได้ประกาศรับนิยมนะบบ
 ที่ ๕ เรื่องให้ชาวไทยพยายามใช้เครื่องอุปโภคบริโภคที่มี
 กำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทยเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน
 พุทธศักราช ๒๔๘๒ ความสำคัญมีดังนี้ คือ

“ ๑. ชาวไทยพึงพยายามบริโภคแต่อาหารอัน
 ประุงจากสิ่งซึ่งมีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทย

๒. ชาวไทยพึงพยายามใช้เครื่องแต่งกายด้วยวัตถุ
 ที่มีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทย

๓. ชาวไทยพึงช่วยกันสนับสนุนงานอาชีพการ
เกษตร พาณิชย์ อุตสาหกรรมและวิชาชีพของชาว
ไทยด้วยกัน

๔. กิจการสาธารณูปโภคอันใดที่รัฐบาล หรือ
ชาวไทยจัดให้มีขึ้นแล้ว ชาวไทยพึงพยายามใช้และ
สนับสนุน

๕. ชาวไทยผู้ประกอบการเกษตร พาณิชย์ อุต-
สาหกรรม งานอาชีพหรือวิชาชีพอันได้รับการสนับสนุน
โดยรัฐนิยมฉบับนี้ ต้องพยายามรักษามาตรฐาน
ปรับปรุงคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น และดำเนินกิจการนั้น ๆ
ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตทุกประการ ”

เมื่อได้ประกาศรัฐนิยมฉบับนี้ไปแล้ว ท่าน
นายกรัฐมนตรียังได้มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงต่างๆ ให้สั่งแก่หัวหน้าส่วนราชการทุกคนให้
คอยตักเตือนข้าราชการในบังคับบัญชาให้สนใจถือ
และกระทำตามรัฐนิยมฉบับที่ ๕ ให้เคร่งครัดที่สุดที่
จะเป็นได้ เพื่อปฏิบัติเป็นผู้นำของราษฎร ถ้าข้า

ราชการผู้โดยยังปฏิบัติให้ครบถ้วนไม่ได้ ก็ต้องแสดงให้
เป็นที่พอใจผู้บังคับบัญชาว่าได้พยายามปฏิบัติอยู่แต่จุด
รัฐนิยมฉบับนี้^{๕๔} เป็นปัจจัยอันสำคัญที่ทำให้ชาวไทย
ตื่นจากภวังค์ หันมาใช้สินค้าไทยมากขึ้นซึ่งเป็นทาง
ชักจูงพี่น้องชาวไทยของเราให้มีความตั้งใจในอันที่จะ
ประกอบการพาณิชย์หรือกิจการค้ามากยิ่งขึ้น นับ
ว่าเป็นบุคคลโดยายส่งเสริมการพาณิชย์ที่ ดีชุมคัมภีร์
ภาพอย่างยิ่ง

๔. ส่งเสริมการอุตสาหกรรมเหมืองแร่

ประเทศไทยนอกจากเป็นประเทศกสิกรรมแล้ว ยัง
เป็นประเทศที่มีแร่ โลหธาตุไม่แพ้ประเทศใดๆ ใน โด้อ
แต่เป็นที่น่าเสียดายที่การทำเหมืองแร่ของประเทศไทย
เรา ตกอยู่ในมือของคนต่างชาติเป็นอันมาก ที่เห็น
เช่น^{๕๕} เนื่องจากเอกชนคนไทยขาดทุนรอน และความรู
ความชำนาญในการนี้ ความจริงรายได้จากการอุต
สาหกรรมเหมืองแร่นั้นเป็นรายได้ที่งดงามมาก ชาว

ไทยมีความปรารถนาจะเป็นเจ้าของอุตสาหกรรม
 เหมืองแร่มานานแล้ว แต่ติดขัดด้วยเรื่องทุนรอน
 และขาดความรู้ความชำนาญดังกล่าวมาแล้วข้างต้น
 พุทธิกิจการนี้^{๒๕}ได้ประจักษ์แก่รัฐบาลเป็นอย่างดี โดย
 ประการฉะนี้รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญจึงมีโย-
 บายที่จะส่งเสริมและอบรมคนไทยให้เกิดความรู้ความ
 ชำนาญและความนิยมในการอุตสาหกรรมเหมืองแร่
 ซึ่งขณะนี้ได้ส่งนักเรียนไทยออกไปศึกษาวิชาการ
 เหมืองแร่ในต่างประเทศอยู่เสมอ ๆ เป็นที่หวังกัน
 ว่าถ้าหากเรามีนักศึกษาที่สำเร็จวิชาการเหมืองแร่มา
 เพียงพอแก่ความต้องการของชาติแล้ว รัฐบาลใน
 ระบอบรัฐธรรมนูญคงจะเริ่มดำเนินการตั้งบริษัทเหมือง
 แร่จำกัด ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่เป็นคัว
 อย่างแก่ประชาชนชาวไทย ดังที่เคยจัดทำมาแล้วใน
 ชาติอื่น ๆ

อย่างไรก็ดี ในขณะรัฐบาลก็ได้เปิดหน่วยการ
 แร่หิน^{๒๖}แร่เหล็ก^{๒๗}ที่ตำบลปืดอก กิ่งอำเภอทองผาภูมิ จังหวัด

ภาณูจนบุรี เพื่อให้ราษฎรทำการชุกแรมร้อนแรมและ
 ชายแรมให้แก่หน่วยการแรมบีดอก ปรากฏว่ากิจการ
 ของหน่วยการแรมแห่งนี้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นตามลำดับ
 ในเวลานี้กรรมกรชุกแรมอยู่ราว ๒๐๐ คนเศษ กรรมกร
 เหล่านี้มีรายได้คนหนึ่งวันละ ๒ บาท ถึง ๕ บาท ซึ่งเป็น
 รายได้ทั้งามอยู่ ทั้งผู้ชุกแรมก็มีต้องเสียเงินค่าธรรมเนียม
 หนึ่งมแต่อย่างใด นอกจากนั้น หน่วยการแรมบีดอกยัง
 ได้จัดให้มีผู้ช่วยแพทย์ ไว้คอยพิทักษ์พยาบาลและจ่าย
 ยาให้แก่เจ้าหน้าที่และผู้ชุกแรม เมื่อเวลาเจ็บไข้ได้ป่วย
 โดยไม่คิดมูลค่า กับจัดตั้งร้านเครื่องอุปโภคบริโภค
 ไว้ครบถ้วนอยู่ที่เหมือง เพื่อจำหน่ายแก่ผู้ชุกแรมด้วย
 ราคาต่ำอีกด้วย และเนื่องจากกรรมกรเหมืองแรม
 แห่งนี้มีรายได้อย่างงาม รัฐบาลจึงได้ประกาศชักชวน
 ชาวไทยในจังหวัดต่าง ๆ ที่ยังไม่ม้ออาชีพเป็นหลักแหล่ง
 หรือมีรายได้น้อยให้หา โอกาสไปประกอบอาชีพใน
 การทำแรมที่ตำบลบีดอกคูบัว

นอกจากเปิดหน่วยการแรกที่ตำบลบึงดึกแล้ว รัฐบาลยังได้เปิดหน่วยการแรกที่เกาะพังและเกาะส้มย จังหวัดสุราษฎร์ธานี และขณะนี้กำลังเตรียมจะขยายการอุตสาหกรรมแร่ไปทางจังหวัดภาคใต้อีก ๒ แห่ง โดยจะให้หนักไปในทางชุดแร่ดีบุกในการชุดก่อน และขายแร่ดีบุกในที่แห่งใหม่นี้ ทางกรมจะใช้คนไทย เป็นผู้ดำเนินการทั้งสิ้น ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่จะส่งเสริมให้ชาวไทยมีอาชีพโดยทั่วถึงกัน

๕. ฟื้นฟูและส่งเสริมการอุตสาหกรรม ประเภทต่าง ๆ

โดยที่การอุตสาหกรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งในทางเศรษฐกิจ รัฐบาลไทยในระบบรัฐธรรมนูญ จึงมีนโยบายที่จะฟื้นฟูและส่งเสริมการอุตสาหกรรมภายในประเทศ พร้อมทั้งอบรมให้ประชาชนชาวไทย มีความรู้ความชำนาญในทางนี้ด้วย

ในทาง^๓พื้นฟูการอุตสาหกรรมนั้น รัฐบาลในระบอบ
 รัฐธรรมนูญพิจารณาเห็นว่า ในสมัยโบราณประชา
 ชนชาวไทยเคยประกอบ^๓การอุตสาหกรรม^๓ทอผ้า^๓ขึ้นใช้
 เอง หาต้องซื้อผ้าต่างประเทศมาใช้ไม่ ครั้นต่อมาเมื่อ
 ชนชาติไทยได้ทำการติดต่อกับชาวต่างประเทศ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวยุโรป อเมริกัน และญี่ปุ่น
 ชาวต่างประเทศที่ก่อกำเนิดขึ้นได้นำเอาเครื่องมือ
 หนักต่าง ๆ ซึ่งผลิตหรือประดิษฐ์ขึ้นด้วยกำลังเครื่อง
 จักรมาจำหน่ายยังประเทศเรา ประชาชนชาวไทย
 เห็นเครื่องมือซึ่งส่งมาจากต่างประเทศด้วยงามและ
 ราคาเขี้ยว จึงพากันซื้อใช้ เมื่อนาน ๆ เข้าก็รู้สึกพึง
 พอใจในการใช้ของต่างประเทศ เพราะเห็นว่าสะดวก
 ไม่ต้องเสียเวลาดำเนิน^๓ปั่นฝ้าย กรอผ้า และทอผ้า จึง
 พากันทอดทิ้งการอุตสาหกรรมทอผ้าซึ่งเคยกระทำด้วย
 หนึ่ง^๓มือ^๓เท้า^๓มาแต่^๓บรรพกาล^๓นั้นเสีย หาได้^๓เจริญ^๓ใจ
 ไม่^๓ว่า การที่กระทำเช่นนั้นไม่เป็นมงคลแก่ชาติโดย
 ๓^๓ทำกับช่วยกันทำลายล้างการอุตสาหกรรมของชาติ

โดยแท้ จะมีผู้คัดค้านทำการทอผ้าใช้ด้อยอยู่บ้าง ก็
 แต่เพราะชาวไทยส่วนน้อยในชนบท เป็นบางหมู่บ้าน
 บางตำบลบางอำเภอและบางจังหวัดเท่านั้น โดยเหตุ
 นี้ จึงทำให้คนไทยในสมัยปัจจุบันทอผ้าไม่เป็น รัฐบาล
 ในระบอบรัฐธรรมนูญรู้สึกมีความปริวิตกในเรื่องนี้
 เป็นอย่างยิ่ง เห็นว่าหากไม่รีบจัดการฟื้นฟูและส่งเสริม
 การอุตสาหกรรมทอผ้าขึ้นเป็นการด่วนแล้ว อีก
 ไม่กี่ปีชาวไทยรุ่นใหม่ก็จะพากันทอดทิ้งไม่เหลียวแล
 ถึงการอุตสาหกรรมทอผ้า อันจะเป็นช่องทางให้
 เงินรั่วไหลออกนอกประเทศมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นผล
 ร้ายในทางเศรษฐกิจของชาติอย่างมหันต์ เพราะ
 ฉะนั้นกระทรวงเศรษฐกิจจึงได้สั่งให้คณะกรรมการ
 จังหวัดต่าง ๆ ชี้แจงแนะนำให้คนไทยหันมาทำการ
 ฟื้นฟูการอุตสาหกรรมทอผ้าขึ้นอีก โดยเพราะ
 อย่างยิ่ง ได้แนะนำส่งเสริมให้ทำการทอผ้าแบบที่กะตุก
 โดยกระทรวงเศรษฐกิจได้ร่วมมือกับคณะกรรมการ
 จังหวัดทำการเปิดสถานที่อบรมการทอผ้าแบบที่กะตุก

ชั้นครั้งแรก ๘ จังหวัดก่อน คือ ที่จังหวัดเชียงใหม่
 ลำพูน ลำปาง อุตรดิตถ์ นคร อโยธยา บุรีรัมย์ ประจวบ
 คีรีขันธ์ และนครราชสีมา ในจังหวัดเหล่านี้ได้เปิด
 การอบรมชั้นจังหวัดละ ๒ หน่วย หน่วยหนึ่งมีนักเรียน
 ประมาณ ๔๐ คน และต่อมาก็ได้จัดการเปิดการ
 อบรมชั้นตามจังหวัดต่าง ๆ อีก

เพื่อให้การนี้บรรลุผลโดยเร็วตามนโยบายของ
 รัฐบาล คณะรัฐมนตรีจึงได้ประชุมปรึกษาองคมนตรี
 ให้ตั้งกรรมการส่งเสริมการทอผ้าไทยขึ้นคณะหนึ่ง
 มีนายพันเอก หลวงเสรีเริงฤทธิ์เป็นประธานกรรมการ
 ประกอบด้วยผู้ชำนาญการพิเศษอีกหลายนาย เพื่อ
 ดำเนินการชักชวนแนะนำให้ชาวไทยใช้ผ้าไทย ตั้ง
 เสริมคุณภาพผ้าไทยให้เท่าเทียมผ้าต่างประเทศ หา
 ตลาดจำหน่ายให้แพร่หลายและวางระดับราคาให้พอ
 สมควร

ผลของการดำเนินงานปรากฏต่อมาว่า ทางกรม
 ได้ทำการสำรวจจังหวัดที่จะพึงจัดให้มีกรมทอผ้าแบบ

ที่กระตุกเสวรีจลินไปแล้ว ๕๐ จังหวัด และจังหวัดที่ได้
มีการทอผ้าแบบที่กระตุกเป็นกิจลักษณะแล้วในขณะ
นี้ ๑๖ จังหวัด

วิธีการส่งเสริมการทอผ้าแบบที่กระตุก ซึ่งคณะ
กรรมการชุดนี้ได้ดำเนินการนั้น มีอาทิ แกะไขการ
ทอผ้าแบบที่กระตุกให้เป็นระเบียบดีขึ้น เช่น จัดให้ทำ
เป็นหมวดหมู่เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการที่
จะต้องจัดซื้อเครื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งพอจะใช้ร่วมกัน
ได้ และให้แยกทอผ้าต่างชนิดกัน เมื่อทอได้ผ้าโดย
ปริมาณพอสมควรแล้วก็จัดการส่งไปยังสถานร้านค้า
ของไทย มีร้านไทยอุตสาหกรรมเป็นต้น โดยใช้วิธี
ฝากขาย หรือขายขาด แล้วแต่กรณี ถ้าปรากฏว่า
หมวดทอผ้าใด ไม่มีทุนพอจะดำเนินการ คณะกรรม
การก็จะได้พิจารณาให้ยืมเงินไปใช้ทำทุนตามสมควร
นอกจากนี้ยังได้จัดส่งเจ้าหน้าที่ออกไปทำการแนะนำ
ราษฎรในจังหวัด ที่เห็นว่าราษฎรยังขาดความรู้ใน
เรื่องการทอผ้าแบบนี้ หนึ่ง ถ้าผู้ทอผ้าแบบที่กระตุก

รายใดทำงานได้ผลดีเยี่ยม ทางการก็จะได้จัดหาสิ่ง
ของให้เป็นรางวัลอีกด้วย

นับแต่รัฐบาลได้เริ่มทำการฟื้นฟูและส่งเสริมการ
ทอผ้าไทยมาไม่นานเท่าใด ก็ปรากฏว่ากิจการแผนก
นี้ได้เจริญก้าวหน้าเป็นลำดับมา ทั้งในทางผลิตและ
พาณิชย์กรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังจากที่ได้
ประกาศรัฐนิยม ฉบับที่ ๕ เรื่องให้ชาวไทยพยายามใช้
เครื่องอุปโภคบริโภคที่มีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศ
ไทยแล้ว สินค้าผ้าไทยก็แพร่สะพัดไปทั่วตลาดภายใน
ประเทศ และพร้อมกันนั้นประชาชนไทยก็ช่วยกัน
ขายช่วยกันซื้อ จึงทำให้การอุตสาหกรรมทอผ้าไทย
เจริญขึ้นรวดเร็วอย่างผิดคาด สอดคล้องเจตนารมณ์ของ
รัฐบาลที่มุ่งหวังจะส่งเสริมการอาชีพประเภทนี้ และ
ให้ชาวไทยพยายามใช้ของไทย

อันว่าการอุตสาหกรรมนี้มีหลายอย่างหลายประ
เภท การอุตสาหกรรมบางอย่างเป็นงานใหญ่ต้องลง
ทุนมาก เอกชนคนไทยไม่สามารรถจะทำได้เนื่องจาก

ไม่มีทุนรอนเพียงพอ และขาดความรู้ความชำนาญใน
 การนั้น เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงได้ตั้งโรงงานอุตสาหกรรม
 บางอย่างขึ้นเสียเอง เพื่อเป็นตัวอย่างแก่ประชา
 ชนชาวไทย เช่น โรงงานทำน้ำตาล โรงงานฝ้าย
 โรงงานกระดาษ โรงงานสาวไหมและโรงงานทอผ้า
 ไทยเป็นต้น นอกจากนี้ ยังกำลังเตรียมจะตั้งโรงทำ
 เครื่องถ้วยชามขึ้นที่เมืองเก่าสวรรคโลก และโรงงาน
 อุตสาหกรรมร่วมไทยขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ การที่รัฐ
 บาลจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นนั้น นอกจากจะเป็น
 การช่วยให้เงินหมุนเวียนอยู่ในประเทศ และส่งเสริม
 อุตสาหกรรมไทยแล้ว ยังทำให้พี่น้องชาวไทยได้มี
 อาชีพเพิ่มขึ้นอีกด้วย

โดยที่โรงงานอุตสาหกรรมเป็นงานใหญ่ จำเป็น
 ต้องใช้จ่ายเงินมาก ประกอบกับการเงินของประเทศจำ
 เป็นจะต้องนำไปใช้จ่ายบำรุงกิจการอื่นๆ อีกหลายทาง
 งบประมาณที่ได้ไว้ใช้จ่ายเฉพาะกิจการอุตสาหกรรม
 จึงมีไม่พอ แม้กระนั้น รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญ

ที่ กล่าวคือ กระทรวงธรรมการได้ขยายอาชีวศึกษาให้แพร่หลายยิ่งขึ้น โดยจัดให้มีสถานศึกษาอาชีพประเภทต่างๆ ให้เป็นปีกแผ่นแน่นหนาเหมาะสมแก่ท้องที่ ตามลำดับความจำเป็น โดยหนักไปในทางปฏิบัติ อาชีวศึกษาที่กระทรวงธรรมการได้จัดให้มีขึ้นนั้น คือ การช่างฝีมือ ช่างไม้ ช่างปั้น ช่างจักสาน ช่างเหล็ก ช่างทอผ้า ช่างทำรองเท้า ส่วนกระทรวงกลาโหมก็ให้กรมยุทธนาทหารบกตั้งหน่วยอบรมยุวชนอาชีพประเภทต่างๆ ขึ้น เช่นหมวดก่อสร้างและช่างไม้ หมวดตัดและเย็บเสื้อผ้าและเย็บเครื่องหนัง หมวดช่างคิดปาดฯ

๖. การส่งเสริมโดยทางอ้อม

นอกจากได้อบรมส่งเสริมให้ชาวไทยมีนิสัยและสมรรถภาพในการอาชีพประเภทต่างๆ ดังกล่าวมาแล้วแต่เบื้องต้น รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนุญยังได้ส่งเสริมโดยทางอ้อมอีก กล่าวคือ

ก. กระทรวงมหาดไทยได้ให้กรมราชทัณฑ์อบรมวิชาชีพแก่ผู้ต้องโทษและจัดตั้งทัศนนิคมสำหรับผู้

ต้องโทษที่ประพฤติกผิด เพื่อปลุกฝังการอาชีพอัน
จะเป็นผลในทางป้องกันการกระทำผิด และเป็น
ทางส่งเสริมให้ผู้พ้นโทษให้ไปประกอบอาชีพเป็นพล
เมืองดีได้ต่อไปตามสมควร

ข. ได้ขอให้คณะสงฆ์ตั้งความมุ่งหมายของการ
เทศนาสั่งสอนประชาชน ให้หนักไปในทางที่จะให้เกิด
ความเพียรก่อร่างสร้างคนและพึ่งตนเอง ให้มีความ
ขยันขันแข็งในการงาน ขจัดความเกียจคร้าน ประกอบ
สัมมาชีพโดยไม่นิยมในการนอนสบาย หรือในความ
สุขตามผลที่ได้มาโดยไม่ต้องทำงาน รวมความว่า
รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนุญขอความร่วมมือของ
คณะสงฆ์ ในอันที่จะปลุกฝังนิสัยดีของเมืองของเราให้
เป็นคนร้กงานและขยันขันแข็ง ประกอบกิจในทางที่
ชอบ ไม่เดือดงาน ซึ่งทางคณะสงฆ์ ก็เต็มใจรับ
ปฏิบัติตามคำขอร้องของรัฐบาล และได้ดำเนินการ
เทศนาสั่งสอนประชาชนไปในแวนนี้แล้ว

ค. ได้ประกาศรัฐนิยมนะบบที่ ๗ ชักชวนให้ประ-

ชาชนชาวไทยร่วมกันสร้างชาติเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม
พุทธศักราช ๒๔๘๒ ความสำคัญมีดังต่อไปนี้

“ชาวไทยทุกคนต้องร่วมกันสร้างชาติ โดยทุก
คนซึ่งมีกำลังกายดีต้องทำงานประกอบอาชีพเป็นหลัก
แหล่ง ผู้ไม่ประกอบอาชีพเป็นหลักฐานนับว่าเป็นผู้
ไม่ช่วยชาติ และไม่ควรถูกได้รับความนับถือของชาว
ไทยทั่วไป” ดังนี้

ตามที่บรรยายมาแต่เดี๋ยวนั้น ย่อมเห็นได้ว่า รัฐบาล
ในระบอบรัฐธรรมนูญได้ทำการส่งเสริมการอาชีพของ
พี่น้องชาวไทยทุก ๆ วিতีทาง สอดคล้องคำแถลงนโยบาย
ของคณะรัฐบาลซึ่งได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทน
ราษฎร ทั้งนี้ ย่อมแสดงให้เห็นประจักษ์แล้วว่า รัฐ-
บาลในระบอบรัฐธรรมนูญเป็นรัฐบาลของประชาชน
โดยประชาชน และบริหารราชการแผ่นดินด้วยความ
มุ่งหมายที่จะให้ประชาชนชาวไทยได้รับความสุขสม
บูรณ์อย่างแท้จริง

พิมพ์ที่โรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจ ถนนบำรุงเมือง พระนคร

นายกานต์ เฉียบฉลาด ผู้พิมพ์โฆษณา

วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๓